

Greek Reading: Society in Nature

Neel Smith

2026-02-09

Table of contents

Preface	3
1 Introduction to Strabo	4
1.1 Strabo: introduction	4
1.2 Reading	4
2 Strabo 1.1	5
2.1 Reading selection 1	5
2.1.1 Selections from Strabo book 1, chapter 1	5
3 Introduction to Dionysius “the Perigete”	8
3.1 The <i>Guide to the Inhabited World</i> : an introduction	8
3.2 Reading	9
4 Annotated selections from Dionysius	10
4.1 Lines 1-26	10
4.2 Lines 56-68	12
4.3 Lines 109-137	13
4.4 Lines 1184-1188	15
5 Full text of <i>Description of the World</i> by Dionysius “the Periegete”	16

Preface

This site hosts some reading selections and notes for a Greek and Latin reading group in the spring semester of 2026 at the college of the Holy Cross.

1 Introduction to Strabo

1.1 Strabo: introduction

We begin with selections from the *Geography* of Strabo of Amasia (a town in Asia Minor). Strabo composed his *magnum opus* in 17 books at around the time of the Emperor Augustus, at the end of the first century BCE and beginning of the first century CE. As was customary with scholarly (and especially with scientific) treatises, Strabo's programmatic introduction begins by defining the subject matter of his discipline, along with major topics and goals of its study, then systematically reviews the work of his predecessors, especially where, in Strabo's view, they need correcting. This occupies the first two books of the *Geography*. Books 3 through 17 then give a description of the inhabited world, moving systematically in a great clockwise sweep from Spain in the west, eastward across Europe and into northern Asia, before finally coming westward back across southern Asia and Africa to the Atlantic coast.

Perhaps surprisingly to a modern reader, a central question running throughout Strabo's first two books is whether Homer should be considered a scientific geographer. In the Hellenistic period, the Greek study of geography had been revolutionized, not only by expanded geographic knowledge, but also by the application of scientific mathematical methods. Eratosthenes of Cyrene (in northern Africa) in particular had used geometric calculations to estimate the circumference of the Earth in the third century BCE, and arrived at a figure that would not be rivaled in its accuracy for 2000 years.

Eratosthenes clearly believed that the work of his own generation inaugurated a new scientific kind of study (in Greek, an ἐπιστήμη). His disdain for the view that Homer was the starting point of all knowledge is best illustrated in a memorable one-liner reported by Strabo himself (Strabo 1.2.15):

φησὶ τότ' ἀν εύρειν τίνα ποῦ Ὀδυσσεὺς
πεπλάνηται, ὅταν εὕρῃ τὸν σκυτέα τὸν
συρράψαντα τὸν τῶν ἀνέμων ἄσκον.

He (*Eratosthenes*) says that a person would find where Odysseus wandered when he finds the leather worker who stitched together the bag of the winds.

Strabo energetically presents the counter argument. (In fact, most of book 2 is given over to a critique of Eratosthenes' views.) The result is unique in ancient literature: an extended discussion of how to read poetic texts as scholarly works, presented in prose that assiduously adheres to the vocabulary and syntax of contemporary technical writing.

1.2 Reading

The Scaife Library has translations and a Greek text of Strabo [here](#).

2 Strabo 1.1

2.1 Reading selection 1

Strabo defines geography as a both a pragmatic and scholarly study, and names Homer as its point of origin.

2.1.1 Selections from Strabo book 1, chapter 1

Strabo 1.1.1-1.1.3

τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας εἶναι νομίζομεν,
εἴπερ ἄλλην τινά, καὶ τὴν γεωγραφικήν, ἣν νῦν
προηρήμεθα ἐπισκοπεῖν.

ὅτι δ' οὐ φαύλως νομίζομεν ἐκ πολλῶν **δῆλον**: οἵ τε
γὰρ πρῶτοι θαρρήσαντες αὐτῆς ἄψασθαι τοιοῦτοί
τινες ὑπῆρξαν, **Ομηρός** τε καὶ **Αναξίμανδρος** ὁ
Μιλήσιος καὶ **Εκαταῖος**, ὁ πολίτης αὐτοῦ, καθὼς
καὶ **Ἐρατοσθένης** φησί: καὶ **Δημόκριτος** δὲ καὶ
Ἐνδοξός καὶ **Δικαίαρχος** καὶ **Ἐφορος** καὶ ἄλλοι
πλείους: ἔτι δὲ οἱ μετὰ τούτους, **Ἐρατοσθένης** τε καὶ
Πολύβιος καὶ **Ποσειδώνιος**, ἀνδρες φιλόσοφοι.

ἡ τε πολυμάθεια, δι’ ἣς μόνης ἐφικέσθαι τοῦδε τοῦ
ἔργου **δυνατόν**, οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἡ τοῦ τὰ
θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπεια ἐπιβλέποντος, ὥνπερ τὴν
φιλοσοφίαν ἐπιστήμην φασίν.

ώς δ’ αὕτως καὶ ἡ **ώφελεια** ποικίλη τις οὖσα, ἡ μὲν
πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ τὰς ἡγεμονικὰς πράξεις, ἡ δὲ
πρὸς ἐπιστήμην τῶν τε οὐρανίων καὶ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ
θαλάττης ζῷων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν καὶ τῶν ἄλλων
ὅσα ιδεῖν παρ’ ἐκάστοις ἐστι, **τὸν αὐτὸν ὑπογράφει**
ἄνδρα, τὸν φροντίζοντα τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης καὶ
εὐδαιμονίας.

αναλαβόντες δὲ **καθ’ ἕκαστον** ἐπισκοπῶμεν τῶν
εἰρημένων ἔτι μᾶλλον.

τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας πραγματείᾳ routinely describes the activity of the scholar; for Strabo, that person is a *φιλόσοφος*. **προηρήμεθα** from προαιρέω (imperfect tense).

δῆλον δῆλον (ἐστί understood). The subject is the entire clause introduced by ὅτι. **Ομηρός...** **Αναξίμανδρος...** **Εκαταῖος...** **Δημόκριτος...** **Ἐνδοξός...** **Δικαίαρχος...** **Ἐφορος...** **Ἐρατοσθένης...** **Πολύβιος...** **Ποσειδώνιος** a chronologically ordered list of all the major geographers before Strabo – all of them φιλόσοφοι. Strabo will review each in turn in books 1 and 2.

δυνατόν δυνατόν (ἐστί understood) **οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἡ** “is (a characteristic) of no other person than...”

ἡ ώφελεια... τὸν αὐτὸν ὑπογράφει ἄνδρα The main subject-verb-object construction expands on the preceding idea: not only is *πολυμάθεια* characteristic of the philosopher; its usefulness for practical as well as scientific ends “outlines” or “sketches” the same man. **ἄνδρα** Strabo sees philosophy as a gendered pursuit.

καθ’ ἕκαστον “Item by item”, “in more detail”. **ἐπισκοπῶμεν** from ἐπισκοπέω; the indicative would be ἐπισκοποῦμεν. What mood is this?

καὶ πρῶτον ὅτι ὁρθῶς ὑπειλήφαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν, ὃν ἔστι καὶ Ἰππαρχος, ἀρχιγέτην εἶναι τῆς γεωγραφικῆς ἐμπειρίας Ὄμηρον, ὃς οὐ μόνον ἐν τῇ κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῇ πάντας ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι καὶ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ σχεδόν τι καὶ τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τὸν πολιτικόν,

ὁρθῶς ὑπειλήφαμεν ὁρθῶς is scholarly Greek: it refers to a correct conclusion. (The noun κατόρθωσις is a correction of an error.) ὑπολαμβάνω (perfect active) is a normal verb to mean “taking a position” in a debate. Here it introduces an indirect statement. τῆς γεωγραφικῆς ἐμπειρίας The reader has conceded that geography has both practical benefits as well as purely scientific ones, so Strabo can turn to the founder of *geographic experience*, Homer. ὃς οὐ μόνον... ὑπερβέβληται Scientific Greek prose can be as challenging as English; this is a massive relative clause. Its verb is ὑπερβέβληται from ὑπερβάλλω. Strabo uses the perfect because references to texts always emphasize their presentness, with either the present tense (“Homer says...”) or as here “Homer has surpassed...” (and the Greek perfect makes clear that we feel the present effect of that excellence). τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τῇ ἐμπειρίᾳ is parallel to τῇ ἀρετῇ: no one would contest that Homer surpasses all others in the ἀρετῇ of his poetry; Strabo adds that he is equally supreme in his practical knowledge (ἐμπειρία). Note that parallel attributive expressions with κατά (excellence in poetry paralleled by experience in life). τὸν πολιτικόν is in attributive position with τὸν βίον. The word order is not the most common. Is Strabo (playfully?) being just a little poetic in his expression?

ἀφ' ᾧς οὐ μόνον περὶ τὰς πράξεις ἐσπούδασεν ἐκεῖνος, ὅπως ὅτι πλείστας γνοίη καὶ παραδώσει τοῖς ὕστερον ἐσομένοις, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τοὺς τόπους τούς τε καθ' ἔκαστα καὶ τοὺς κατὰ σύμπασαν τὴν οἰκουμένην γῆν τε καὶ θάλατταν:

ἀφ' ᾧς The subordination deepens with another relative clause. Antecedent of ᾧς is ἐμπειρίᾳ. ὅπως... γνοίη καὶ παραδώσει Textbooks may tell you that ὅπως + optative is normal for purpose expressions after a past-time verb (secondary sequence), and ὅπως + future indicative for primary sequence verbs, but Strabo uses both here. Homer paid serious attention to (human) actions in order to know and understand them (optative γνοίη, a clear echo of the opening lines of the *Odyssey*); he also strove to transmit these deeds to those still to come. The indicative suggests a more vivid, present image or stronger effort. Homer is an epic poet and historian. (Consult Prof. Joseph on the interaction of these genres in Latin poetry and historiography.) τὴν οἰκουμένην γῆν τε καὶ θάλατταν The proper concern of geography is with the part of the globe that humans inhabit.

οὐ γάρ ἀν μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτῆς περάτων ἀφίκετο τῇ μνήμῃ κύκλῳ περιουών.

ἀν... ἀφίκετο Aorist indicative from ἀφικνέομαι; apodosis of a past contrafactual condition.

καὶ πρῶτον μὲν τῷ ὠκεανῷ **περίκλυστον**, ὥσπερ
ἔστιν, ἀπέφαινεν αὐτήν: ἔπειτα δὲ τῶν χωρίων
τὰ μὲν ὡνόμαζε τὰ δὲ ὑπηνίττετο τεκμηρίοις
τισί, Λιβύην μὲν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σιδονίους καὶ
Ἐρεμβούς, οὓς εἰκὸς λέγειν Τρωγλοδύτας Ἀραβας,
ρήτως λέγων, τοὺς δὲ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ
δύσεσιν αἰνιττόμενος ἐκ τοῦ τῷ ὠκεανῷ κλύζεσθαι:
ἐντεῦθεν γάρ **ἀνίσχοντα** ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ
δυόμενον εἰς τοῦτον, ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ ἄστρα καὶ
τοὺς ἀστέρας λελουμένους ἐξ ὠκεανοῦ λέγει.

Strabo 1.1.11:

νυνὶ δὲ ὅτι μὲν Ὁμηρος τῆς γεωγραφίας ἥρξεν,
ἀρκείτω τὰ λεχθέντα. **φανεροί** δὲ καὶ οἱ
ἐπακολούθησαντες αὐτῷ ἄνδρες **ἀξιόλογοι** καὶ
οἰκεῖοι φιλοσοφίας, ὃν τοὺς πρώτους μεθ' Ὁμηρον
δύο φησὶν Ερατοσθένης, Ἀναξίμανδρὸν τε Θαλοῦ
γεγονότα γνώριμον καὶ πολίτην καὶ Ἐκαταῖον
τὸν Μιλήσιον: **τὸν μὲν** οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον
γεωγραφικὸν πίνακα, **τὸν δὲ** Ἐκαταῖον καταλιπεῖν
γράμμα, πιστούμενον ἐκείνου εἶναι ἐκ τῆς ἄλλης
αὐτοῦ **γραφῆς**.

περίκλυστον... ἀπέφαινεν αὐτήν Indirect state-
ment; understand εἶναι. The first topic geographers
must address is the shape of the inhabitted earth's
forms. **ἀνίσχοντα ποιεῖ τὸν ἥλιον...** δυόμενον...
ώς δ' αὐτῶς καὶ τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρας
λελουμένους... λέγει

ἀρκείτω 3rd person imperative. Neuter plural
subjects (τὰ λεχθέντα) always take a singular finite
form. **φανεροί...** **ἀξιόλογοι καὶ οἰκεῖοι φιλοσοφίας**
Understand εἰσίν. Homer's immediate followers
are conspicuously notable philosophers. **ἀξιόλογος**
("worth recording") is an echo of Herodotus; **οἰκεῖοι φιλοσοφίας** "members of the house of philosophy".
τὸν μὲν... **τὸν δὲ** Anaximander and Thales are also
are the first scholars to tackle the most fundamental
jobs of geographic study: creating a graphic model
of the earth as a map, and describing the earth in a
textual treatise. **γράμμα** γράμμα and **γραφή** both
derive from **γράφω**, "mark, draw a line." γράμμα
here refers to a textual document; γραφή is a
drawing, or map. A treatise (γράμμα) is attributed
to Hecataeus because of its resemblance to his
second or subsequent map (τῆς ἄλλης γραφῆς) after
Anaximander.

3 Introduction to Dionysius “the Perigete”

3.1 The *Guide to the Inhabited World*: an introduction

Our second text is a hexameter poem of fewer than 1200 lines that in our manuscripts commonly has the title *Περιήγησις τῆς οἰκουμένης*, “Guide to the inhabited world.” Its vocabulary and forms draw heavily on epic predecessors, and the poet, who speaks to us in first person, characterizes his work as epic. (Note in selection 1 the verb ἀείδειν; the address to the Muses in selection 2; the closing wish that he will receive a fair reward for his divinely inspired song, in selection 4.)

The poem’s content, on the other hand, strictly follows a sequence of topics that is conventional in geographic treatises, and even reports dissenting scholarly views on geographic topics. The *Περιήγησις τῆς οἰκουμένης* is a significant example of a distinctive feature of ancient scholarship: the composition of introductory textbooks in the form of didactic poetry. (The most famous example of this genre is Aratus’ *Phaenomena*: we plan to look at the Greek text and perhaps a Latin translation of Aratus later in the semester.)

In 1884 Gustav Leue discovered a pair of acrostichs hidden in the poem. The first situates the work in the time of the emperor Hadrian (reigned 117-138 CE); the second gives us the author’s name and city of origin: Dionysius, from the major city of Hellenistic Greek learning, Alexandria in Egypt.

This probably allows us to identify the author with an article in the marvelous tenth century encyclopedia known as the Suda. Entry delta 1173, with English translation by David Whitehead, reads:

Διονύσιος, Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου νιός, γραμματικός: ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνήν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προῦστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἢν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητὴς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Gustav Leue, « Zeit und Heimath des Periegeten Dionysios », *Philologus* 42 (1884) 175-178.
Dionysius. Of Alexandria; son of Glaucus. Grammarian. From Nero onwards he was a companion of the emperors until Trajan. He was director of the libraries, and was secretary with responsibility for correspondence, embassies and rescripts. He was the teacher of the grammarian Parthenius, and a pupil of the philosopher Chaeremon, whose successor he was in Alexandria.

The continued interest in the poem is clear from a variety of evidence. Approximately 150 Greek manuscripts survive, many including scholia. By the ninth or tenth century, the poem could be accompanied by a prose paraphrase to make Dionysius’ work accessible to readers who might struggle with some of the archaisms in his poetic language. At the other extreme, the great Byzantine scholar Eustathius produced an extensive commentary on it in the twelfth century CE.

There were multiple Latin translations over the centuries, including extant translations by Rufius Festus Avienius (fourth century CE), Priscian (beginning of sixth century CE), an anonymous translation of the twelfth century CE, and various Renaissance translations. In the sixth century CE, Cassiodorus advised all

the monks in his monastery known as the Vivarium to read the poem.

Finally a note on terminology. *Περιήγησις* was generically used as a title for works on geography, but just as scholars could refer to Homer simply as ὁ ποιητής without further elaboration, the phrase ὁ περιήγητής is used unambiguously to refer to one person: Dionysius was *the perigete*.

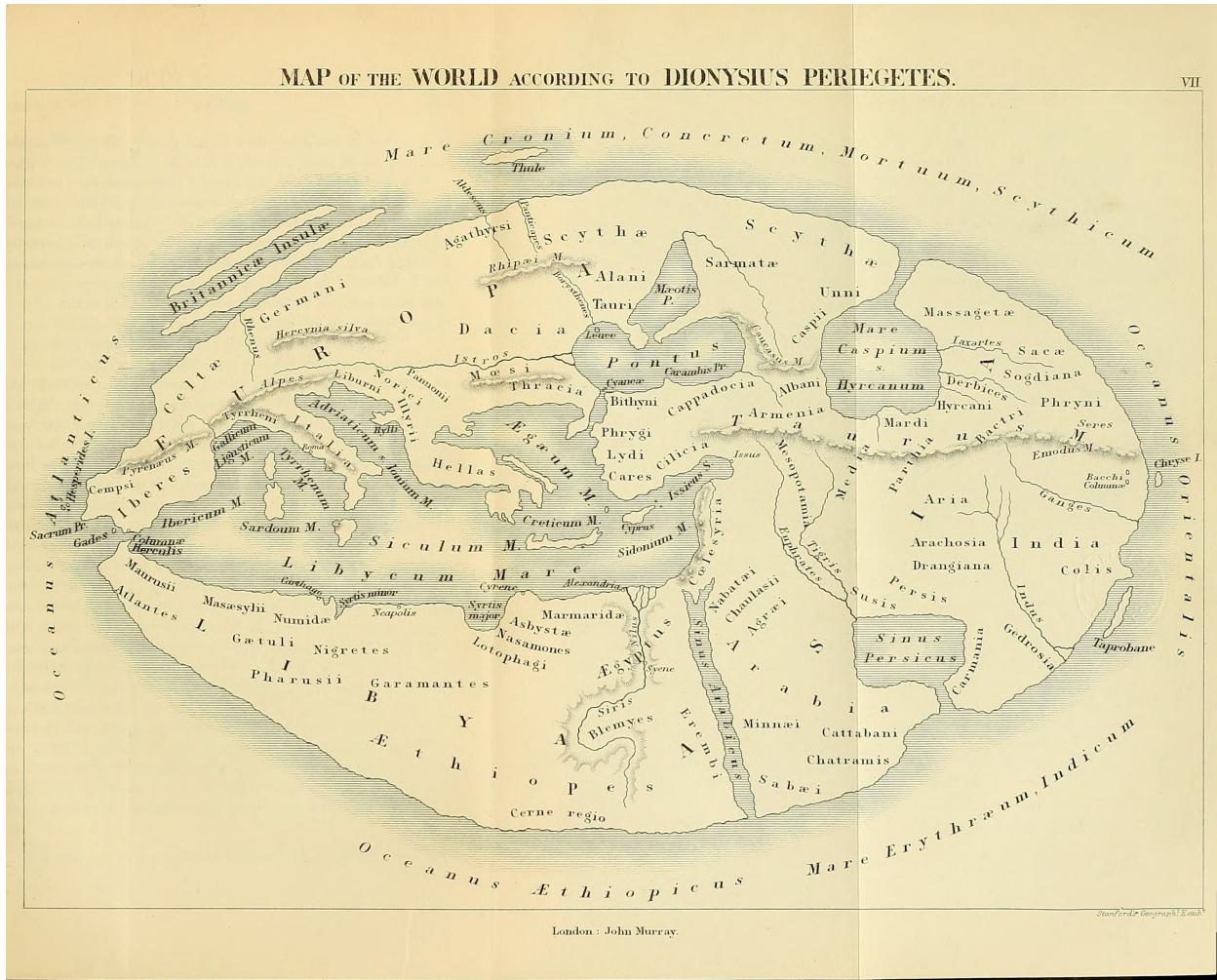

Figure 3.1: Dionysius' map of the world as imagined by the nineteenth century scholar, Edward Bunbury

3.2 Reading

- four annotated selections for our discussion
- full text of the poem

The ToposText web site has an English translation (Yumna Khan, 2002) and Greek text of Dionysius [here](#).

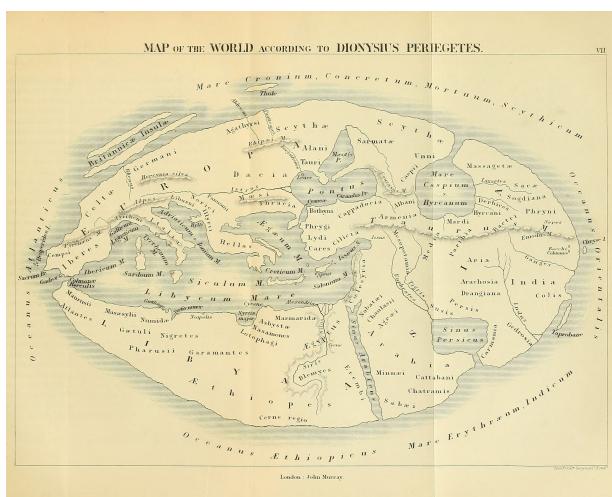
A Greek text of Dionysius is included in the Scaife Library [here](#).

4 Annotated selections from Dionysius

4.1 Lines 1-26

The opening of the poem announces that it is simultaneously an epic inspiration, and a treatise on geography in poetic form.

Follow the link on the thumbnail image to enjoy [Bunbury's nineteenth-century imagining of Dionysius' world](#) if it helps you visualize these relations.

1 Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν

2 καὶ ποταμοὺς πόλιάς τε καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα
φῦλα,

3 μνήσομαι Ὡκεανοῦ βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ

“Map of the World According to Dionysius Periegetes” from Edward Bunbury, *A history of ancient geography among the Greeks and Romans, from the earliest ages till the fall of the Roman Empire* (1874).

ἀείδειν The verb identifies this as the song of an epic poet.

πόλιάς epic accusative plural of πόλις. **ἀνδρῶν** the genitive could go with both πόλιάς and φῦλα. The phrase echoes *Odyssey* 1.3, πολλῶν δ’ ἀνθρώπων ιδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, “[Odysseus] saw the cities and learned the mind of many people:” like Strabo, Dionysius sees the work of geography reaching back to Homer. The multiple direct objects of ἀείδειν (γαῖάν...πόντον...ποταμοὺς...πόλιάς...ἀνδρῶν φῦλα) not only define the scope of geography but define a traditional sequence of topics: primary (πόντον) and secondary (ποταμοὺς) physical features, followed by human settlements.

μνήσομαι future of μιμησκω, constructed with a genitive object.

4 πᾶσα χθὸν, ἄτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται,

5 οὐ μὲν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς

6 ὁξυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἡελίοιο κελεύθους,

7 σφενδόνῃ εἰοικυῖα· μίαν δέ ἔ καίπερ ἑοῦσαν

8 ὄνθρωποι τρισσῆσιν ἐπ’ ἡπείροισι δάσαντο·

9 πρώτην μὲν Λιβύην, μετὰ δ’ Εὐρώπην Ασίην τε.

10 Άλλ’ ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ’ Εὐρώπης ἔχει οὖρον

11 λοξὸν ἐπὶ γραμμῆσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου,

12 ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Ἀιγύπτιοι

13 καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοι Κανώβου

14 Εὐρώπην δ’ Ασίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει,

15 ὅς ῥά θ’ ἐλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων

16 σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην,

17 πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσούριον Ἐλλήσποντος·

18 σῆμα δ ὑπερτέταται νοτιώτερον ἐς στόμα Νείλου·

19 Ἄλλοι δ’ ἡπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.

20 Ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,

ἀπείριτος “boundless” is a compound (the first letter is the “alpha privative” that negates the sense of the root adjective), and therefore has only two sets of forms for common gender (masculine or feminine) and neuter. **ἐστεφάνωται** irregular perfect stem from στεφανόω.

περίδρομος Another compound adjective.

βεβαυῖα epic perfect participle from βαίνω. **ἡελίοιο** epic stem for ἡλιος; epic -οιο is a regular genitive singular ending for second declension masculines.

εἰοικυῖα here in the literal sense “to resemble, seem like, the verb ἔοικα is only used in the perfect tense. **ἔ** epic form of the third person pronoun, common gender, accusative singular.

τρισσῆσιν, ἡπείροισι epic endings for dative plural. ἡπειρος is the technical term for “continent” in geographic writing. The physical division of the earth in three continents is always an essential initial question in geographic texts.

οὖρον epic and Ionic form from ὄρος. Establishing the boundaries between continents is a required topic to address in identifying them.

γραμμῆσι Dionysius envisions their spatial relations as if drawn on a map.

βορειότατος Here and following, the superlative forms bring us to the very limits of the world, its ὄροι.

ὁρίζει Technical language for a geographic boundary.

Ἄλλοι...νοσφίζουσιν νοσφίζουσιν is a poetic metaphor, but the topic remains how to distinguish the continents. Ἄλλοι shows us that this was a disputed subject, with geographers holding multiple views.

21 Κασπίης τε μεσηγὸν καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·

22 **κεῖνον** δὲ Εύρωπης Ἀσίης θὸρον **ηὐδάξαντο**·

23 ἄλλος δὲ αὖτις μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐξ νότου ἔρπει,

24 Ἀραβίου κόλποιο καὶ Αἰγύπτοιο μεσηγὸν,

25 ὃς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιτίδος αἴης.

26 **Τοῖα** μὲν ἀμφὶ οὔροισι βροτοὶ **διεφημίζαντο**·

κεῖνον epic form, from ἔκεῖνος. **ηὐδάξαντο** αὐδάζομαι is normally used in the middle voice, “to name (something)”.

4.2 Lines 56-68

As he changes topic, Dionysius pauses to address the Muses directly.

56 **Τόσσοι** μὲν κόλποι βαθυκύμονος Ὡκεανοῦ

Τόσσοι Here Dionysius wraps up a preceding discussion with τόσος, “this many,” rather than τοῖος, “this sort”. We are leaving the discussion of the major gulfs of Ὡκεανός, and move on to “the western sea.”

57 οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τὰ ἀπειρέσιοι γεγάασιν·

γεγάασιν epic perfect form from γίγνομαι

58 νῦν δὲ ἀλός ἐσπερίης ἐρέω πόρον, ἵτεπὶ πάσας

ἐρέω In *Iliad* 2.493, Homer uses the same verb to introduce the Catalog of Ships. The “western sea” is the Mediterranean.

59 ἡπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν,

λοξοῖσιν Describing the seas as “oblique” is again a cartographic image.

60 ἄλλοτε μὲν νήσοισι περιόρομος, ἄλλοτε δὲ οὔτε

61 ἢ ὄρεών ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήσων.

62 Ὦμεῖς δὲ, Μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,

στοιχηδὸν The Muses will proceed in sequential order, just as a line of hexameter verse (a στίχος) is ordered.

63 ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἐσπέρου Ὡκεανοῦ·

ἐσχατόωντα The verb ἐσχατάω, like the earlier superlative adjectives, brings us to the limit of the inhabited world: Gadeira is its westernmost point.

64 ἐνθα τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος

πρηῶνα epic πρηών, πρηῶνος, ὁ for standard πρών,

65 ἐστᾶσιν, μέγα θαῦμα, παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,

66 μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ἀτλάντων,

67 ἥχι τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,

68 ἡλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος **νεφέεσσιν**.

πρῶνος, “headland.”

ἥχι epic for ἥ, “where.”

νεφέεσσιν epic dative plural ending from νέφος, νέφεος, τό. Epic often has uncontracted forms where Attic would contract the stem vowel and ending.

4.3 Lines 109-137

In his description of the Cretan Sea, Dionysius embeds his name in an acrostich.

109 ἐκ δὲ ρών Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα

110 μακρὸν ἐπ' ἀντολίην Σαλμωνίδος ἄχρι **ἀντολίην** epic form of ἀνατολή.
καρήνου,

111 ἦν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώιον **ἔμμεναι** ἄκρην.

112 Δοιαὶ δ' ἔξειης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαι,

ἔμμεναι epic present infinitive of εἰμί. The poetic verb ἐνέπω, “to say, tell” here is constructed with indirect statement: “Salmonis, which they say is...”

Δ With line 112, the now famous acrostich (only recognized by modern scholars in 1884) begins, and runs through line 134. Lines 112-121 spell out the author's name in the genitive: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. This is his poem.

113 Ἰσμαρικοῦ πνοιῆσιν ἔλαυνόμεναι **Βορέαο**,

Βορέαο uncontracted genitive singular from Βορέας, Βορέου, ὁ, the North Wind.

114 ὄρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται·

ὄρθὸν. Like λοξός in line 59, ὄρθος suggests orientation on a map.

115 ναῦται δὲ πρώτην Φαρίην ὅλα κικλήσκουσιν,

Κασίοιο epic ending -οιο for genitive singular of second declension masculines.

117 Σιδονίην δ' ἔτερην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης

118 [Ἰσσοῦ ἄχρι πτόλιος, Κιλίκων χώρην
παραμείβων,]

Scholars consider this line a later interpolation. The reference to “passing by Cilica” gets ahead of the topic which begins in 121, and including this line with disrupt the acrostich.

119 Ἰσσικὸς ἔλκόμενος βορέην ἐπι κόλπος ἀπείρων,

120 οὐ μὲν πολλὸν ἀνευθεν ισόδρομος· **ἄγχι** γὰρ
ἥδη **ἄγχι** poetic adverb, “near, nearby”

121 ὑσπληγγι δνοφερῆ Κιλίκων ἀποπαύεται αἴης·

Ὕσπληγγι In his commentary on Dionysius, Eustathius devotes a full page in the standard printed edition to a discussion of the range of meaning of

the noun ὕσπληξ (an animal, a whip or other braided or twisted cord, and the starting machine at a horse race, among others) and how it can be used here metaphorically to mean “turning point.” Like his Hellenistic predecessors, can take delight in finding the recherché word to challenge his readers.

122 τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἄλμην.

τ The acrostic continues through line 134, now naming his place of origin in the genitive: ΤΩΝ ENTOΣ ΦΑΡΟΥ, “(from) the area inside of Pharos,” that is, Alexandria on the mainland of Egypt, opposite the island of Pharos, where the famous lighthouse of Alexandria stood.

123 Ως δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἐλίσσεται, ἀγκύλος ἔρπων,

124 νωθῆς τῷ δ' ὕπο πᾶσα βαρύνεται οὐρεος ἄκρη

ὕπο the accent has receded from the final syllable to the first (*anastrophe* in grammatical terminology). This shows us that the proposition ὕπο follows the noun it governs.

an example of *anastrophe*: οὐρεος uncontracted epic form of ὄρος, εος, τό.

125 ἐρχομένῳ τῷς κεῖνος ἐλίσσεται εἰν ἀλὶ κόλπος,

τῷς answers Ως in line 123. “As a serpent... just so...”

126 νήχυτος, ἐνθα καὶ ἐνθα βαρυνόμενος προχοῇσιν.

127 Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,

Τοῦ not the article, but the epic third person pronoun.

128 ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων μυχὰ νήσων·

129 σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηίδα τηλόθεν ἄκρην.

130 Φράζεο δ', ἐκ κείνου τετραμμένος αῦθις ἐπ' ἄρκτους

Φράζεο the poet speaks directly to the reader with an imperative: “consider this.” The second singular form is uncontracted epic, middle voice, from φράζω.

131 Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον, ἐνθα τε κῦμα

132 ρήσσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν·

133 οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει,

ὀφέλλει epic form from ὀφείλω.

134 ὑψόθι μορμύρων, ἔτερος πόρος ἀμφιτρίτης·

135 οὗρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατώσαν,

136 Ἰμβρον ἔχων ἐτέρωθεν, ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλών,

137 συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἐνδοθι πάσης.

4.4 Lines 1184-1188

Dionysius speaks directly to the physical features he has described to bid them farewell.

1184 Ὅμεις δ' ἡπειροί τε καὶ εἰνὶ ἄλλι χαίρετε, εἰνὶ epic for ἐν.
νῆσοι,

1185 ὕδατά τ' Ωκεανοῦ καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου

1186 καὶ ποταμοὶ κρῆναι τε καὶ οὔρεα βησσήεντα.

1187 Ἡδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδα **ἐπέδραμον** second aorist from ἐπιτρέχω. Dionysius tells us in the first person that he has completed his periegesis: he has already “run through” the whole roster of oceans and continents.

1188 ἥδη δ' ἡπείρων σκολιὸν πόρον· ἀλλά μοι ὕμνων

1189 αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

εἴη optative from εἰμί. The poem closes with a wish: “May there be...” The subject is ἀμοιβή, “payment, recompense;” μοι in the previous line is the dative who should benefit from the reward: *me!* ἀμοιβή always has the idea of an exchange, here the genitive phrase ὕμνων / αὐτῶν, this very poem. The source of the ὕμνοι is specified by the prepositional phrase ἐκ μακάρων. “I hope I receive fair compensation for this poem from the Blessed Ones!”

5 Full text of *Description of the World* by Dionysius “the Periegete”

1 Αρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν
2 καὶ ποταμοὺς πόλιάς τε καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
3 μνήσομαι Ὡκεανοῦ βαθυρρόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
4 πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται,
5 οὐ μὲν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
6 δύξτέρη βεβανῖα πρὸς ἡελίοιο κελεύθους,
7 σφενδόνῃ εἰοικυῖα· μίαν δέ ἐ καίπερ ἐοῦσαν
8 ἀνθρωποι τρισσῆσιν ἐπ’ ἡπείροισι δάσαντο·
9 πρώτην μὲν Λιβύην, μετὰ δ’ Εὐρώπην Ασίην τε.
10 Άλλ’ ἥτοι Λιβύη μὲν ἀπ’ Εὐρώπης ἔχει οὔρον
11 λοξὸν ἐπὶ γραμμῆσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου,
12 ἐνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Λλγύλπτοι
13 καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοι Κανώβου
14 Εὐρώπην δ’ Ασίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὄριζει,
15 ὃς ῥά θ’ ἐλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων
16 σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην,
17 πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσούριον Ἐλλήσποντος·
18 σῆμα δ ὑπερτέταται νοτιώτερον ἐς στόμα Νείλου·
19 Ἄλλοι δ’ ἡπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
20 Ἰσθμὸς ἄνω τέταται τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
21 Κασπίης τε μεσηγὸν καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·
22 κεῖνον δ Εὐρώπης Ασίης θ ὄρον ηὐδάξαντο·
23 ἄλλος δ’ αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἔρπει,
24 Ἀραβίου κόλποιο καὶ Αἰγύπτοιο μεσηγὸν,
25 ὃς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ασιήτιδος αἴης.

26 Τοῖα μὲν ἀμφ' οὔροισι βροτοὶ διεφημίξαντο·
27 πάντῃ δ' ἀκαμάτου φέρεται ρόος Ὡκεανοῖο,
28 εῖς μὲν ἐών, πολλῆσι δ' ἐπωνυμίησιν ἀρηρώς·
29 ἥτοι ὁ μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο
30 Ἀτλας ἐσπέριος κικλήσκεται, αὐτὰρ ὑπερθεν
31 πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν,
32 πόντον μιν καλέουσι πεπιγότα τε Κρόνιόν τε·
33 ἄλλοι δ' αὖτε καὶ νεκρὸν ἐφῆμισαν εἴνεκ' ἀφαυροῦ
34 ἡελίου· βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἔλα τήνδε φαείνει,
35 αἰεὶ δὲ σκιερῆσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν·
36 αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
37 ἡῶν καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης·
38 ἄγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθόπιον καλέουσιν
39 πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν
40 ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἡελίοισιν.
41 Οὕτως Ὡκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἄπασαν,
42 τοῖος ἐών καὶ τοῖα μετ' ἀνδράσιν οὐνόμαθ' ἔλκων.
43 Κόλπους δενθακαὶ ἐνθ' ἀπερεύγεται, εἰς ἄλλα βάλλων
44 ἔνδοθι· τυτθοὺς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους·
45 ἥτοι μὲν πρώτιστον, ὃς ἐσπερίην ἄλα τίκτει,
46 συρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἴης·
47 δεύτερον αὖτε ὀλίγον μὲν, ἀτὰρ προφερέστατον ἄλλων,
48 ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἀλὸς ἐκ βορέαο
49 ὃς της Κασπίης αἰτὸν ῥέεθρον ἐπιπροῦησι θαλάσσῃ,
50 ἥντε καὶ Ὑρκανίην ἔτεροι διεφημίξαντο.
51 Τῶν δ' ἄλλων, οἵτ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἀλὸς ἄμφω,
52 εἴζεν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
53 ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης·
54 ἄλλος δ' Ἀράβιος κυμαίνεται ἔνδοθι κόλπος,
55 Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὄλκὸν ἐλίσσων.
56 Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος Ὡκεανοῖο
57 οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τα πατερέσιοι γεγάσιν·

58 νῦν δ' ἀλὸς ἐσπερίης ἐρέω πόρον, ἥτ' ἐπὶ πάσας
59 ἡπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν,
60 ἄλλοτε μὲν νήσοισι περιόρομος, ἄλλοτε δ' οὗτε
61 ἡ ὄρεων ἡ πέζαν ύποξύουσα πολήων.
62 Ὦμεῖς δ , Μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,
63 ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἐσπέρου Ὡκεανοῖο·
64 ἔνθα τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ἡρακλῆος
65 ἑστᾶσιν, μέγα θαῦμα, παρ' ἐσχατώντα Γάδειρα,
66 μακρὸν ύπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ἀτλάντων,
67 ἵχι τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
68 ἡλίβιατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσιν.
69 Πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
70 ἐγκέχυται, ὅσπερ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχὴ
71 καὶ Λιβύης· μέσσος γὰρ ἐλίσσεται ἀμφοτεράων.
72 Στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῆσι κέονται,
73 ἡ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἡ δ' ἐς Λιβύην δρόωσα.
74 Τὸν δέ μετεκδέχεται Γαλάτης ρόος, ἔνθα τε γαῖα
75 Μασσαλίη τετάνυσται, ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα.
76 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστιὰς ἔλκεται ἄλμη,
77 ἐνθ' Ἰταλῶν υἱῆς ἐπ' ἡπείροιο νέμονται,
78 ἐκ Διὸς Αὐσονιῆς, ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες,
79 ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω Λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
80 ἡ ρά τε καὶ Σικελῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται·
81 ἔξείης δ' ἐπὶ Κύρον ἐρεύγεται ἀλμυρὸν ὕδωρ.
82 Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἔνδοθι πόντος·
83 τὸν δὲ μέτ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
84 πρὸς νότον· αὐτὰρ ἐπειτα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
85 κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ρόος· αὐτὰρ ἔνερθεν
86 ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχύνου
87 καὶ Κρήσσης ἄκρης(ἥτ' εἰς ὅλα πουλὺ νένευκε,
88 πάρ θ' ιερὴν Γόρτυνα καὶ ἡπειρώτιδα Φαιστόν,
89 προπρηνῆς, Κριοῖο παρανυάζουσα κάρηνον·.

- 90 τοῦνεκα καὶ Κριοῦ μιν ἐφημίξαντο μέτωπον·
91 ναὶ μὴν καὶ τετάνυσιαι Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
92 Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα τιταίνεται Ἀδριὰς ἄλμη
93 πρὸς βορέην, αὐθίς δὲ πρὸς ἐσπέριον μυχὸν ἔρπει,
94 ἥντε καὶ Ἰονίην περιναιέται ηὐδάξαντο.
95 Δισσὰς δ' ἡπείρους ἐπερεύγεται· ἐς μέν ιόντι
96 δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται Ἰλλυρὶς αἰα,
97 Δαλματίη δ' ἐφύπερθεν, ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν·
98 σκαιῆ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμός,
99 πουλυτενὴς, τρισσῆσι περίδρομος ἀμφιτρίτης,
100 Τυρσηνὴ Σικελὴ τε καὶ Ἀδριάδι πληθούση·
101 ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὀλκὸν ἐκάστη,
102 Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εῦρον.
103 Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἔλκεται οἶδμα κορύσσων
104 Λιβύης, νοτίην περὶ Σύρτιν ἐλίσσων
105 τὴν ἐτέρην, ἥνπερ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν·
106 ἄλλη δ, τις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον, ἔνδον ἐοῦσα,
107 τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμύριδα πόντου.
108 Ὄς οἱ μὲν βοόωσιν ἐλισσόμενοι δύο κόλποι·
109 ἐκ δὲ ὁρῶν Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
110 μακρὸν ἐπ' ἀντολίην Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
111 ἦν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώιον ἔμμεναι ἄκρην.
112 Δοιαὶ δ' ἔξείης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαι,
113 Ἰσμαρικοῦ πνοιῆσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
114 ὄρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται·
115 ναῦται δὲ πρώτην Φαρίην ὅλα κικλήσκουσιν,
116 ὕστατον ἐς πρητῶνα τιταινομένην Κασίοι·
117 Σιδονίην δ' ἐτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
118 Ἰσσοῦ ἄχρι πτόλιος, Κιλίκων χώρην παραμείβων,
119 Ἰσσικὸς ἐλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων,
120 οὐ μὲν πολλὸν ἄνευθεν ισόδρομος· ἄγχι γάρ ἥδη
121 ὕσπληγγι δνοφερῆ Κιλίκων ἀποπαύεται αἴης·

- 122 τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἄλμην.
- 123 Ὡς δὲ δράκων βλοσυρωπὸς ἐλίσσεται, ἀγκύλος ἔρπων,
- 124 νῳθῆς τῷ δ ὑποπᾶσα βαρύνεταιοῦρεος ἄκρη
- 125 ἔρχομένῳ· τῶς κεῖνος ἐλίσσεται εἰν ἄλι κόλπος,
- 126 νήχυτος, ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσιν.
- 127 Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
- 128 ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων μυχὰ νήσων·
- 129 σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Παταρηίδα τηλόθεν ἄκρην.
- 130 Φράζεο δ', ἐκ κείνου τετραμμένος αὐθίς ἐπ' ἄρκτους
- 131 Αἰγαίου πόντοι πλατὺν πόρον, ἔνθα τε κῦμα
- 132 ρήσσομενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν·
- 133 οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει,
- 134 ὑψόθι μορμύρων, ἔτερος πόρος ἀμφιτρίτης·
- 135 οὗρον δ' ἐξ Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
- 136 Ἰμβρον ἔχων ἐτέρωθεν, ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλών,
- 137 συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης.
- 138 Τῆς δ' ὅπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται Άσίδος αἴης
- 139 πρὸς νότον· ἡπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ίσθμός.
- 140 Τῇ δ' ἐπὶ Θρηικίου στόμα Βοσπόρου, ὃν πάρος Ἰώ
- 141 Ἡρῆς ἐννεεστῆσιν ἐνήξατο, πόρτις ἐοῦσα.
- 142 Στεινότατος δὴ κεῖνος ἀπάντων ἔπλετο πορθμὸς
- 143 τῶν ἄλλων, οἵτ' εἰσὶ πολυκλύστοι θαλάσσης,
- 144 Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἄλι πέτρας
- 145 πλαζομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
- 146 Ἐκ δὲ τοῦ οἰγόμενος παραπέπταται ἀνδράσι Πόντος
- 147 πολλὸς ἔὼν καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἔρπων.
- 148 Τοῦ δ' ἥτοι λοξαὶ μέν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι,
- 149 αἱεὶ πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ἀρόωσαι·
- 150 μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι,
- 151 ἡ μὲν ὑπερνοτίη; τήν τε κλείουσι Κάραμβιν,
- 152 ἡ δὲ βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ Εὔρωπείης,
- 153 τήν ρά περικτίονες Κριοῦ καλέουσι μέτωπον·

- 154 αἴτ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι, οὐ μὲν ἔοῦσαι
155 ἐγγύθεν, ἀλλ ὅσον ὀλκὰς ἐπὶ τρίτον ἡμαρ ἀνύσσαι.
156 Ἐκ τοῦ δ' ἀν καὶ Πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
157 τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου·
158 ἀλλ' εἴη νευρῆς σημήια δεξιὰ Πόντου,
159 ιθὺ διαγραφθέντα, μόνη δέ τοι ἐστι Κάραμβις,
160 γραμμῆς ἐκτὸς ἔοῦσα καὶ ἐς βορέην ὁρώσα·
161 σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅστ' ἐπὶ δισσὴν
162 εἰλεῖται στροφάλιγγα, βιοῦ κεράεσσιν ἐοικώς.
163 Τοῦ καὶ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
164 ἐγκέχυται. Τῇ μέν τε πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
165 ἄνδρες ἀπειρέσιοι, καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου·
166 ἐκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μυρίον ἔλκεται ὕδωρ
167 ὥρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου, φέντε πολλοὶ
168 Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
169 Τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης·
170 νῦν δέ τοι ἡπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης,
171 ὅρρα καὶ οὐκ ἐζδών περ ἔχοις εῦφραστον ὀπωπήν·
172 ἐκ τοῦ δ' ἀν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,
173 ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφαυσκόμενος τὰ ἔκαστα.
174 Ἡτοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἔρπει,
175 ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
176 ἀρξαμένη πρώτιστα Γαδειρόθεν, ἦχι περ ἄκρη
177 ἐς μοχὸν ὀξονθεῖσα τιταίνεται Ὄκεανοϊ
178 οὖρον δ' Ἀραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
179 εὐρύτερον· τόθι γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήν
180 τῶν ἐτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὔδας Ἐρεμβῶν·
181 παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην·
182 ἦ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήσσα τέτυκται,
183 τῇ καὶ τῇ κυανῆσι κατάστικτος φολίδεσσιν·
184 ἀλλ' ἥτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται φῦλα,
185 ἀγχοῦ στηλάων Μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.

- 186 Τοῖσι δ' ἐπὶ Νομάδων παραπέπταται ἄσπετα
187 ἔνθα Μασαισύλιοι τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
188 βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἥπειρόν τε καὶ ὕλην,
189 μαιόμενοι βιότοιο κακήν καὶ ἀεικέα θήρην.
190 Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
191 κείνοις δ' οὕποτε τερπνὸς ἀκούεται ὀλκὸς ἀμάξης,
192 οὐδὲ βιῶν μυκηθμὸς ἐς αὖλιον ἐρχομενάων·
193 ἀλλ' αὗτως, ἄτε θῆρες, ἀνὰ δρία βουκολέονται,
194 νήιδες ἀσταχύων καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.
195 Τοῖς δ' ἐπὶ Καρχηδὼν πολυνήρατον ἀμπέχει ὄρμον,
196 Καρχηδὼν, Λιβύων μέν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων,
197 Καρχηδὼν, ἦν μῆθος ύπαι βοὶ μετρηθῆναι.
198 Ἐξείης δ' ἐπὶ Σύρτις ἀγάρροον ὄλκὸν ἐλίσσει
199 βαιιτέρη· μετὰ τὴν δὲ πρὸς αὐγὰς ἔλκεται ἄλη,
200 ἄσπετος, εὐρυτέρησι βαρυνομένη προχοῆσιν·
201 ἔνθα, κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
202 ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὗτε
203 ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
204 Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστηρικται,
205 ἦν διά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἡς ὑπὲρ αἶαν
206 Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεινοι γεγαῶτες
207 ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἥλθεν Ὁδυσσός.
208 Κεῖνον δ αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
209 ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων Νασαμώνων,
210 οὓς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὔσονὶς αἰχμῆ.
211 Ἀσβύσται δ' ἵπτι τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσιν
212 καὶ τέμενος Λιβυκοῖ θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῆ,
213 Κυρήνη τ' εὔππος, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν·
214 ἄγχι δὲ Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
215 Γαίτουλοί τ' ἐφύπερθε καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.
216 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Φαρούσιοι, ὃν ὑπὲρ αἶαν
217 ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείριτοι· ἐν δὲ μυχοῖσι

- 218 βόσκοντ' ἡπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆς,
219 αὐτῷ ἐπ' Ὡκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
220 Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
221 ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
222 ὃς δ' ἦτοι, Λιβύην ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἔρπων,
223 Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται· οἱ δὲ Συήνης
224 ἐνναίται στρεφθέντα μετ οὔνομα Νεῖλον ἔθεντο.
225 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος,
226 ἐπτὰ διὰ στομάτων εἱλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
227 ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτιο.
228 Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
229 οὕτ' ἵλῡν βαλέειν, οῦτε χθονὸς ὅλβον ἀέξειν·
230 ὃς ρά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης,
231 ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς Ἀσίδα γαῖαν.
232 Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
233 οἵ πρῶτοι βιότοι διεστήσαντο κελεύθους,
234 πρῶτοι δ' ἴμεροεντος ἐπειρήθησαν ἀρότρου,
235 καὶ σπόρον ιθυτάτης ὑπὲρ αὐλακος ἀπλώσαντο,
236 πρῶτοι δὲ γραμμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
237 θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἡελίοιο.
238 Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης
239 καὶ μορφήν· οὐ μὲν γὰρ ὀλύζονος ἔμμωρε τιμῆς·
240 οὐδὲ μὲν οὐδὲ ὄλιγη μέγεθος πέλει, ἄλλά τις ἄλλων
241 εὑβοτος εὐλείμων τε καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
242 Σχῆμα μὲν οὖν τρισσῆσιν ἐπὶ πλευρῆσι βέβηκεν,
243 εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας, ὅξὺ δ' ἐπ' ἡ
244 ἐλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοι Συήνης,
245 οὔρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν,
246 τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
247 Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὅλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
248 ἡμὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσιν,
249 Θήβην ὡγυγίην, ἐκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς

- 250 Μέμνων ἀντέλλουσαν ἐὴν ἀσπάζεται Ἡῶ·
- 251 ὅσσοι θ' ἐπτάπολιν μεσάτην ἥπειρον ἔχουσιν,
- 252 ἡδ' ὅσσοι νοτερῆσιν ἐπ' ἡιόνεσσι θαλάσσης
- 253 παραλίην ναίουσιν ἔσω Σερβιωνίδος ἄλμης.
- 254 Τῆς πρὸς μὲν ζεφύρῳ Μακηδόνιον πτολίεθρον,
- 255 ἔνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
- 256 χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. Οὐκ ἂν ἐκείνου
- 257 νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδηαι,
- 258 οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἐτέρην πόλιν, ἥχι τε μακραί
- 259 φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθεείης.
- 260 Τὴν δὲ μέτ' ἀντολίηνδε παρὰ Κασιώτιδα πέτρην
- 261 Πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν
- 262 ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. Οὐ μὲν ἐκεῖνοι
- 263 ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
- 264 ἐπταπόρου Νείλοιο νενασμένον ἔλλαχον ἄστυ·
- 265 ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
- 266 οἱ μὲν ἐπ' Ὄκεανῷ, οἱ δ' ἥπείρους ἀνὰ μέσσας,
- 267 οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης.
- 268 ἥτε μέση Λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα κόλπον.
- 269 Τοίη μὲν Λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται
- 270 εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὐ τί σε κεύσω.
- 271 Ωὐτὸς μὲν Λιβύης ρύσμὸς πέλει, ἄλλὰ μετ' ἄρκτους
- 272 ἔστραπται, καὶ τοῖος ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἔρπει,
- 273 οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν·
- 274 ἄμφω δ' ἵσον ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νείατον ἵχνος,
- 275 ἡ μὲν πρὸς βορέην, ἡ δ' ἐς νότον. Εἰ δέ κε θείης
- 276 ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἢ κεν ἐπιπρὸ
- 277 σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἵσον ἀμφοτέρησιν,
- 278 ὀξὺ μὲν ἐσπέριον, πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
- 279 Τοῦνεκά μοι, τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
- 280 ἥπείρων, ρέα τέρμα κιχήσεαι Εὐρωπείης.
- 281 Τῆς ἥτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται

- 282 ἀγχοῦ στηλάων μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
283 μῆκος ἐπ' ἡπείρου τετραμμένον γῆ^χ βόρετίου
284 Ὄκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ρόος, ἐνθα Βρετανοὶ[·]
285 λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν,
286 Ἐρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὄρόγκους.
287 Ἡπειρον κείνην ἱκέλην ἐνέπουσι βοείη.
288 Τοῖς δ ἐπὶ Πυρηναῖον ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
289 ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἡριδανοῖο,
290 οὖ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
291 Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα
292 κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες, ύφήμενοι αἰγείροισι,
293 δάκρυ' ἀμέλγονται χρυσανγέος ἡλέκτροιο.
294 Τὸν δὲ μέθ' ἔξείης Τυρσηνίδος ἥθεα γαίης·
295 τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή,
296 τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα Πήνου
297 ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
298 Πήνω δ' ἔξείης ἐπιτέλλεται ίερὸς Ἰστρος,
299 Ἰστρος, ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι θαλάσσης
300 Εὐξείνου, τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
301 πενταπόροις προχοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ Πεύκην.
302 Τοῦ μέν πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα κέχυνται
303 πολλὰ μάλ' ἔξείης Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης.
304 Γερμανοὶ Σαμάται τε Γέται θ' ἄμα Βαστάρναι τε,
305 Δακῶν τ' ἄσπετος αἴα καὶ ἀλκήντες Άλανοι,
306 Ταῦροί θ', οἵ ναίουσιν Άχιλλῆος δρόμον αἰπύν,
307 στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.
308 Τῶν δ' ὑπερ ἐκτέταται πολυππων φῦλον Αγαυῶν·
309 ἐνθα Μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες Ἰππημολγοί,
310 Νευροί θ' Γππόποδές τε Γιλωνοί τ ήδ Αγαθυρεδίς
311 ἥχι Βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ
312 μίσγεται Εὐξείνῳ, Κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
313 ὄρθὸν ἐπὶ γραμμῇ κατεναντία Κυανεάων.

- 314 Κεῖθι καὶ Ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπαιο
315 Τιπαίοις ἐν ὅρεσσι διάνδυχα μορμύρουσι.
316 Τῶν δὲ παρὰ προχοῆσι πεπηγότος ἐγγύθι πόντου
317 ἡδυφαὴς ἥλεκτρος ἀέξεται, οἵᾳ τις αὐγὴ
318 μήνης ἀρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
319 ἐγγύθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς Ἄγαθύρσοις.
320 Ἰστρου μὲν τοσσοίδε βορειότεροι γεγάασιν·
321 πρὸς δὲ νότον Γέρραι καὶ Νωρίκι ἄστε' ἐρυμνά,
322 Παννόνιοι, Μυσοί τε, βορειότεροι Θρηίκων,
323 αὐτοί τε Θρήικες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες,
324 οἱ μὲν ἐπὶ προβολῆσι Προποντίδος ἀμφιτρίτης,
325 οἱ δὲ ὑπὲρ Ἐλλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς
326 Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
327 Ἐνθα μελισσοβότοι κατὰ σκοπιὰς Παλλήνης
328 φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἵᾳ τις ἀστὴρ
329 μαρμαίρων, λύχνις τεπυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοῖος.
330 Ἰστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσιν·
331 φράζεο δὲ Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅστ' ἐπὶ τρισσὴν
332 ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἡῶ, τὴν μὲν Ἰβήρων,
333 τὴν δὲ Πανελλήνων, τὴν δὲ ἐσθλῶν Αὐσονιήων.
334 Άλλ' ἦτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστιν Ἰβήρων,
335 γείτων Ὡκεανοῖο πρὸς ἐσπέρου· ἐν δέ οἱ ἄκμῃ
336 στηλάων Ἀλύβη κεῖται μία· τῆς δὲ ὑπένερθεν
337 Ταρτησὸς χαρίεσσα, ρύνηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
338 Κεμψοί θεοί, οἵ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα Πυρηναῖον.
339 Μέσση δὲ ἀμφοτέρων παραπέπταται Αὐσονίς αἶα,
340 πουλυτενής· τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδυχα τέμνει
341 ὄρθὸν, ἄτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον· οὐκ ἀν ἐκεῖνο
342 ἵδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
343 ὅν ρά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον· ἐκ δὲ βορείης
344 Ἀλπιος ἀρχόμενος Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
345 Πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφί, τά τοι ρέα πάντ' ἀγορεύσω,

- 346 ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο·
- 347 Τυρσηνοὶ μὲν πρῶτοι ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν,
- 348 οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἐσπερίην ἄλα βάντες,
- 349 αὐτόθι ναιήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν.
- 350 Τοῖς δ' ἐπὶ μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων,
- 351 γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον, ἡς διὰ μέσσης
- 352 Θύμβρις ἐλισσόμενος καθαρὸν ρόον εἰς ἄλα βάλλει,
- 353 Θύμβρις ἐὑρρείτης, ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
- 354 Θύμβρις, ὃς ἴμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδυχα Τρώμην,
- 355 Τρώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἴκον ἀνάκτων,
- 356 μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
- 357 Τῇ δ' ἐπὶ Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον, ἥχι μέλαθρον
- 358 ἀγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις,
- 359 Παρθενόπης, ἦν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
- 360 Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
- 361 φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάροιο·
- 362 ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
- 363 τοσσάτιον ναίοντες, ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
- 364 Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη·
- 365 τῇ δ' ὅπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
- 366 ἥλθον ἐπ' Αὔσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσης,
- 367 τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῆσιν Ἀληκος·
- 368 Τοὺς δὲ μέθ' ἐξείης Μεταπόντιοι· ἐγγύθι δέ σφεων
- 369 ἴμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
- 370 ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῆσιν,
- 371 ἐνθα κεν αἰπὺν ἵδοιο Λακινιάδος δόμον "Πρῆς.
- 372 Ἐστι δέ τοι κάκεῦθι, Διός μέγα χωσαμένοιο,
- 373 δειλαίη Σύβαρις, ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
- 374 μηναμένους ὑπὲρ αἴσαν ἐπ' Αλφειοῦ γεράεσσιν.
- 375 Σαυνῆται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσην χθόνα ναιετάουσι
- 376 καὶ Μαρσῶν θοὰ φῦλα· Τάρας δ' ἀλὸς ἐγγύθιναίει,
- 377 ἦν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἀρης.

- 378 Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Καλαβρίδος ἥθεα γαίης,
379 φῦλά τ Ιηπύγων τετανυσμένα μέσφ Ύριοι
380 παραλίης Ύριου, τόθι σύρεται Αδριάς ἄλμη
381 πόντον ἐς ἀγχίπορον Ἀκυλήιον· ἔνθα νένασται
382 ἄστυ Τεγεστραίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
383 Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
384 Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἄλμην,
385 θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, ἀμφὶ τ' ἐρυμνὴν
386 Υλλήων χθόνα πᾶσαν, ὅση παρακέκλιται ἵσθμῳ
387 Βουλίνων τ' ἀκταῖς· ἐπὶ δ' ἄσπιτον ὄλκὸν γουσα,
388 Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται ἄχρι κολώνης,
389 οὐρέων τ' ἡλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσιν.
390 Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἵδοις ἐρικυδέα τύμβον,
391 τύμβον, ὃν Αρμονίης Κάδμοιο τε φῆμις ἐνίσπει
392 κεῖθι γὰρ εἰς ὁφίων σκολιὸν δέμας ἡλλάξαντο,
393 ὀππότ ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
394 Ἐνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἴαν
395 κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
396 αἵτ' ἄμφω ξυνίασι δονεύμεναι, εὗτέ τις ἀρχὴλον
397 γίγνεται ἐνναέτησι κυλινδομένοιο κακοῖο.
398 Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸνύπέρ Θρήκην ἐρίβω·
399 Ὁρικίην θ' ὑπὲρ αἴαν, ἐρείδεται Ἐλλάδος ἀρχή,
400 πολλὸν ἀνερχομένη, δισσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
401 Αἰγαίη Σικελῆ τ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἐκάστη,
402 ἐσπέρτον Σικελὴ, τόν τε ζέφυρον καλέουσιν,
403 Αἰγαίη δ' εὗρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
404 εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.
405 Ἀκρῷ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς Ἰσθμὸς
406 πρὸς βορέην, καὶ ξυνὸν ἐφ' Ἐλλάδος ἱχνος ἐρείδων·
407 φύλλῳ δ' ἡπειρος πολυδινήτῳ περίμετρος,
408 κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
409 Τῆς μὲν πρὸς ζεφύροιο Τριφυλίδος ἥθεα γαίης,

- 410 ἐνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
411 σχιζόμενος προχοῇσι Μεσηνίου Εὐρώταο,
412 οἵτ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ρέεθρα·
413 ἀλλ' ὁ μὲν Ἡλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
414 Καδδὲ μέσην νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
415 Ἀρκάδες Ἀπιδκνῆες ύπὸ σκοπιὴν Ἐρυμάνθου,
416 ἐνθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ρέει ύγρὸς Ἰάων,
417 ἥχι καὶ ὡγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
418 Ἀγχοῦ δ' Ἀργείων ἄροσις καὶ γαῖα Λακώνων,
419 ή μὲν ἐξ ἀντολίην, ή δ' ἐξ νότον εἰσορόωσα.
420 Δοιαὶ δ' Ἰσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι,
421 ἡ τ' Ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἡ τε πρὸς αὐγὰς
422 ἑλκομένη, τὴν μέν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσιν.
423 Νέρθε γε μὴν Ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὖδας,
424 τοῦ διὰ θεσπεσίου φέρεται ρόος Ἰλισσοῖο,
425 ἐνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὁρείθυιαν.
426 Τῷ δ' ἐπὶ Βοιωτῶν τε πέδον καὶ Λοκρὶς ἄρουρα·
427 Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακηδονίης τε πόληες.
428 Ταῖς δ' ἐπὶ φαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος Λίμου
429 Θρηικίου· τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ρίπῃν ζεφύροιο
430 Δωδώνης ἥπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.
431 Τῆς δ' ὑπερ ἐξ νότον εἶσι, μετὰ σκοπιὴν Ἀρακύνθου,
432 ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· τοῦ διὰ μέσσου
433 σύρεται ὄλκὸν ἄγων Ἀχελώιος ἀργυροδίνης,
434 Τρινακίης ἐπὶ πόντον ἐλισσόμενος διὰ μέσσων
435 νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας, ἥσιν ὁμούρων
436 ἐσπεται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πτολίεθρα.
437 Τῷ δ ἐπὶ Φωκὶς ἄρουρα, πρὸς ἀντολίην τε κοὶ ἥῶ
438 ἑλκομένη βορέηνδε κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
439 Παρνησοῦ νιφόεντος ύπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
440 Κηφισοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
441 Τῷ πάρα Πινθῶνος θυόεν πέδον, ἥχι δράκοντος

- 442 Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται όλκός,
443 όλκός, ἀπειρεσίησιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
444 νηῷ ἐν ἴμερτῷ, τόθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων,
445 ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἡὲ Κλάρου ἄρτι βεβηκώς,
446 ιστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης.
447 Ἀλλ' ὁ μὲν ἵληκοι· σὺ δέ μοι, Διὸς, ἔννεπε, Μοῦσα,
448 νήσων πασάων ιερὸν πόρον, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
449 ἀνδράσι ναίονται, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
450 Ἡτοι μὲν κατὰ μέσσον ύφεσπερίων στηλάων
451 ἐσχατόωντα Γάβειρα φαείνεται ἀνθρώποισι,
452 νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν Ὁκεανοῖο.
453 Ἐνθάδε Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
454 ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα·
455 καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
456 κληζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
457 Νῆσοι δ' ἔξείης Γυμνήσιαι· ἄγχι δὲ Βοῦσος,
458 Σαρδώ τ' εὐρυτάτη καὶ ἐπήρατος εἰν ἀλὶ Κύρνος,
459 ἥν ρά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν·
460 Ὂλῃ δ' ἀμφιλαφής οὕτις τόσον, ὅσσον ἐκείνη.
461 Τὴν δὲ μετ' Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἀλὶ νῆσοι,
462 Αἰόλου Ἰπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
463 Αἰόλου, ὃς θητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
464 κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ίσταμένων τε.
465 Ἐπτὰ δέ οἱ ταί γ εἰσίν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Πλωταί,
466 οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
467 Τρινακίη δ' ἐπὶ τῆσιν ύπερ πέδον Αὔσονιήων·
468 ἐκτέταται, πλευρῆσιν ἐπὶ τρισὶν ἐστηκυῖα·
469 ἄκρα δέ οἱ Πάχυνός τε Πελωρίς τε Λιλύβη τε.
470 Ἀλλ' ἡτοι Λιλύβη μὲν ἐπὶ ριπήν ζεφύροιο
471 εἰσανέχει, Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς, αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
472 ἡγεμόεσσα Πελωρὶς, ἐξ Αὔσονίην ὄρόωσα.
473 Τῆς μὲν πρὸς βορέην ὄλοη ναύτησι κέλευθος,

- 474 στεινή τε σκολιή τε καὶ ἄσχετος, ἵχι θάλασσα
- 475 συρομένη μακρῆσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν,
- 476 Ἀονίφ τιμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
- 477 Πρὸς δὲ νότον Λιβυκός τε πόρος καὶ Σύρτιδος ἀρχὴ
- 478 τῆς ἑτέρης· ἑτέρην δ' ἀν ίδοις προτέρωσε περήσας,
- 479 ἐσπερίην· τῆς πρόσθε δύων νησῖδες ἔασι,
- 480 Μῆνιγξ καὶ Κέρκινα, Λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι.
- 481 Ἀλλ' ὥπότ' Ἄδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
- 482 εἰσελάσῃς ἐπὶ νηός, Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
- 483 δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
- 484 ἐνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
- 485 ὁππότε τριλλίστων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
- 486 ἡς ἀλόχου βουλῆσι κακόφρονος Αἴγιαλείης.
- 487 Ἐξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
- 488 Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἀσπετος ὄλκός,
- 489 τάς ποτε Κόλχων υἱες ἐπέδραμον, εὗτ' ἐμόγησαν
- 490 ἵχνια μαστεύοντες ἀλήμονος Αἰητίνης.
- 491 Ἐξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
- 492 Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηὶ θεούσῃ
- 493 νῆσοί κεν φαίνοιντο περαιόθεν Ἀμπρακιήν
- 494 καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
- 495 Τῇ δ' ἐπὶ Νηρικίης Ἰθάκης ἔδος ἐστήρικται,
- 496 νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἔρπων
- 497 δίνης ἀργυρέης Ἀχελώιος ἀμφὶς ἐλίσσει.
- 498 Πολλὰ αἱ δ' Ἀμνισοὶ βορειότεραι ὄρόωνται,
- 499 Αἴγιλά τ' ἡδὲ Κύθηρα Καλαύριά τε τρηχεῖα·
- 500 Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ ζόφον· ἐγγύθι δ' αὐτῆς
- 501 Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,
- 502 πολλή τε λιπαρή τε καὶ εῦβοτος, ἡς ὑπερ Ἰδη,
- 503 Ἰδη, καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα
- 504 καὶ τῆς τοι μέγεθος περιώσιον. Ἀντα δὲ πέζης
- 505 Αἴγυπτίης Ρόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν

- 506 Πρόσθε δὲ Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
507 φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
508 Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
509 κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωναίης Ἀφροδίτης·
510 Τὴν δὲ μέτ' ἀντολίηνδε Χελιδόνιαι γεγάσι.
511 τρεῖς νῆσοι μεγάλης Παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης.
512 ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἀροδος μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
513 Θηλητὸς δέ τις ἐστι βαθὺς πόρος Αἰγαίου,
514 ἐντὸς ἔχων ἐκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
515 ὅσσον ἐπὶ στεινωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης,
516 Σηστὸς ὅπη καὶ Ἀβυδος ἐναντίον ὄρμον ἔθεντο.
517 Εὐρώπης δ' αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς
518 ῥώονθ' ἔξείης, Ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται,
519 μῆκος ἐπ' ἀρκτῷοι τιταινόμεναι βορέαο.
520 Εὐρώπης δὲ τοι μὲν Ἀβαντίας ἔπλετο Μάκπις,
521 Σκύρος τὴνεμόεσσα καὶ αἰπεινὴ Πεπάπηθος·
522 ἔνθεν καὶ Λῆμνος, κρηναὸν πέδον Ἡραίστοι,
523 πέπταται, ὡγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτή,
524 Ἰμβρος, Θρηικίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.
525 Αἱ δὲ Ἀσίης πρώτην αἴσαν λάχον, ἀμφίς ἐοῦσαι
526 Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἶσι·
527 ῥύσια δὲ Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἄπασαι,
528 ίσταμένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὗτ' ἐν ὄρεσσιν
529 ἀνθρώπων ἀπάνευθε κυεῖ λιγύφωνος ἀηδών.
530 Νῆσοι δὲ ἔξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
531 οἵον δέ τοι ἀνεφέλοιο διέρος εἰδεται ἄστρα,
532 ύγρὰ νέφη κραιπνοῖ βιησαμένου βορέαο.
533 Ταὶς δὲ περι νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἔνθα δὲ Καῦνος
534 καὶ Σάμος ἴμερόεσσα, Πελασγίδος ἔδρανον Ἡρης,
535 καὶ Χίος ἡλιβάτοιο Πελινναίου ὑπὸ πέζαν.
536 Κεῖθεν δὲ Αἰολίδων ἀωαφαίνεται οὔρεα νήσων,
537 Λέσβου τε εὐρυχόροτο καὶ ἴμερτῆς Τεωεδοιο.

- 538 Κεῖθι Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἐλλήσποντον ἵησιν
539 ἀφρὸν ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ιόντι
540 πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
541 Ὅστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο
542 ἄντα Βορυσθένεος μεγαλώνυμος εἰν ἀλὶ νῆσος
543 ἡρώων· Λευκήν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
544 οὕνεκά οἱ τὰ πάρεστι κινώπετα λευκὰ τέτυκται·
545 κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
546 ψυχᾶς εἰλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας·
547 τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ
548 ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
549 Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον ἴθὺς ιόντι
550 ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἢ ὥρα τε λίμνης
551 ἔνδοθι δεξιτερῇ Μαιώτιδος ἐστήρικται·
552 ἦς ἐπὶ Φαιναγόρη τε καὶ εὔκτιτος Ἐρμώνασσα,
553 ἔνθα τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἵης.
554 Αἴδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέις εἰν ἀλὶ νῆσοι·
555 ἄλλαι δ' Ὡκεανοῖο παρὰ ρόον ἐστεφάνωνται·
556 τάων δ' ἀν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
557 ὁπποτέρου τ' ἀνέμοιο παρὰ σφυρόν ἐστιν ἔκάστη.
558 Ὅτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἄμφ' Ἐρύθειαν
559 Ἀτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες,
560 Μακροβίων νίηες ἀμύμονες, οἵ ποθ' ἵκοντο
561 Γηρυόνος μετὰ πότμον ἀγήνορος· αὐτὰρ ὑπ ἄκρην
562 Ἰρήν, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν Εὐρωπείης,
563 νήσους Ἐσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
564 ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
565 Ἀλλαι δ' Ὡκεανοῖο παρὰ βορεώτιδας ἀκτὰς
566 δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες, ἀντία Ρήγου·
567 κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἄλλα δίνην
568 Τάων τοι μέγεθος περιώσιον, οὐδέ τις ἄλλη
569 νῆσοις ἐν πάσῃσι Βρετανίσιν ίσοφαρίζει.

- 570 Ἄγχι δὲ νησίδων ἔτερος πόρος, ἐνθα γυναικες
- 571 ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Αμνιτάων
- 572 ὄρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον Ἱερὰ Βάκχῳ,
- 573 στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
- 574 ἐννύχιαι· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὅρνυται ἡχή.
- 575 Οὐχ οὕτω Θρήικος ἐπ' ἥόσιν Ἀγίνθοιο
- 576 Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Είραφιώτην,
- 577 οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνῃν ἀνὰ Γάγγην
- 578 Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη Διονύσῳ,
- 579 ώς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναικες.
- 580 Πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν Ὡκεανοῖο,
- 581 νῆσόν κεν Θούλην εὐεργέῃ νηὶ περήσαις·
- 582 ἐνθα μὲν, ἡελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
- 583 ἥμαθ' ὄμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανές ἐκκέχυται πῦρ·
- 584 λοξοτέρῃ γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
- 585 ἀκτίνων ιθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων,
- 586 μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὗτις ἐλάσσῃ·
- 587 ἀλλ' ὄπόταν Σκυθικοῖο βαθὺν ρόον Ὡκεανοῖο
- 588 νηὶ τάμης, προτέρω δὲ πρὸς ἥώην ἄλλα κάμψης,
- 589 Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἐνθα καὶ αὐτοῦ
- 590 ἀντολίη καθαροῖ φαείνεται ἡελίοιο.
- 591 Κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης,
- 592 αἰψύα κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο,
- 593 μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων,
- 594 ἥς ὑπερ, οὐρανίησιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι,
- 595 δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι Καρκίνος αἴθων·
- 596 αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντη
- 597 κήτεα θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
- 598 οὕρεσιν ἡλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
- 599 τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὄλκὸς ἀκάνθης
- 600 Δυσμενέων τοι παῖδες, ἐλισσόμενοι περὶ πόντον,
- 601 κείνοις ἀντήσειαν ἀλώμενοι· οὐ γὰρ ἐρωὴ

602 λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν, ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται·
603 πολλάκι δ' αὖ καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
604 κεῖνα καταβρώξει τεράata· τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
605 εἰν ἀλὶ καὶ γαίη κακὰ μυρία θήκατο δαίμων.
606 ὜εστι δέ τοι προτέρῳ Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης
607 Ὡγυρις, ἐνθα τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος·
608 ἐκ τῆς δ' ἀν περάσειας ἐπὶ στόμα Περσίδος ἄλμης,
609 ὄρμηθεὶς βορέηνδε, καὶ Ἰκαρον εἰσαφίκοιο,
610 Ἰκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
611 βωμοὶ κνισσήεντες ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
612 Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ρόος Ὡκεανοῦ
613 εὐρυτέρας· ἔτεραι δέ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν,
614 αἱ μὲν ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης,
615 αἱ δ' Ἀσίης, αἱ δ' αὔτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.
616 Ἄλλαι δ' ἔλλοθινῆσοι ἀπείριτοι, αἱ μὲν ύπ' ἀνδρῶν
617 ναιόμεναι καὶ νησὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι,
618 αἱ δὲ βαθύκρημνοί τε καὶ οὐ ναύτησιν ἐτοῦμαι,
619 τῶν οὐ ρήιδιόν μοι ἐνισπέμεν οὖνομα πασέων.
620 Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ρύσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
621 ἡπείρων, ἔτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδει κώνου,
622 ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὰ πάσης,
623 ἐνθα τε καὶ στῆλαι Θηβκιγενέος Διονύσου
624 ἔστᾶσιν, πυμάτοιο παρὰ ρόον Ὡκεανοῦ,
625 Ἰνδῶν ύστατίοισιν ἐν οὔρεσιν, ἐνθα τε Γάγγης
626 λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
627 Ἄλλ' οὐκ ἀν τόσσον μέγεθος πέλοι Άσίδος αἴης,
628 οὐδ' ἄπαν εἴδος ἔσικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
629 ἡπείροις εἰς πόντος ἔσω ρόον ἥγεμονεύει,
630 ἐν δ' Ἀσίῃ πολὺς Ὡκεανός· τρισσοὺς γὰρ ἐλίσσων
631 κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται, εἰς ἄλα βάλλων,
632 Περσικὸν Ἀράβιόν τε καὶ Υρκάνιον βαθυδίνην·
633 τοὺς δύο μέν νοτίους, τὸν δ' ἐξ βορέην ὄρόωντα,

634 ἐς βορέην ὄρόωντα καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
635 Εὐξείνου, τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
636 Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἀσπετος ισθμὸς ὁρίζει,
637 τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισιν.
638 Μέσσα γε μὴν πάσης Άσίης ὅρος ἀμφιβέβηκεν,
639 ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι καὶ Ἰνδῶν,
640 ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
641 ἔχεσιν ὁρθότατον· Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν,
642 οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὁξυκάρηνον ὀδεύει,
643 οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
644 Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ρέουσιν,
645 οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥτπὴν
646 εὗρουν καὶ ζεφύροιο· τίς ἀν πάντ' οὐνόματ' εἴποι;
647 Οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ ἐν ἐκάστῃ
648 οὗνομ ἔχει στποφάλιγγι· τὰ δ ἀν κείνοισι μέλοιτο
649 ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο.
650 Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
651 ἐνναίει Μοῦσαι δ' ιθύντατον ἔχνος ἄγοιεν.
652 Ἡτοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
653 αὐτοὶ Μαιῶται τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
654 ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος Ἄρεος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
655 ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαδονίδων ἐγένοντο,
656 τήν ποτε Σαυρομάτησιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
657 πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροθι Θερμώδοντος.
658 Τοῦνεκα καὶ παιδες μεγαλήτορες ἔξεγένοντο,
659 ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον, ἵς διὰ μέσσης
660 συρόμενος Τάναις Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
661 ὅστε καὶ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Άσίδος αἴης,
662 ἐς δύσιν Εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς Άσίδα γαῖαν.
663 Τοῦ δ' ἦτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι⁴⁵
664 τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
665 ἐσσυμένος Σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισιν.

- 666 Τοῦ δ' ἄν, κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέαο,
667 πηγετὸν ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
668 Σχέτλιοι, οἵ περι κεῖνον ἐνοίκια χῶρον ἔχουσιν·
669 αἱεὶ σφιν ψυχρή τε χιῶν κρυμός τε δυσαής·
670 καὶ δέ κεν, ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
671 ἡ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
672 ἡὲ καὶ ἡμιόνους ἡ ἀγραύλων γένος οἰῶν·
673 οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
674 ἀνέρες, οἵ κείνχσιν ὑπαὶ ρίπησι μένοιεν·
675 ἀλλὰ γὰρ ἡλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας
676 χώρην εἰς ἐτέρην, λείπουσι δὲ γαιὰν ἀήταις
677 χειμερίοις, οἵτε σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ
678 γαιάν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα πευκήεντα.
679 Τόσσοι μὲν Τάναιν ποταμὸν περιναιετάουσιν.
680 Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
681 Σινδοὶ, Κιμμέριοι τε καὶ οἱ πέλας Εὐξείνοι
682 Κερκέτιοι Τορέται τε καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί,
683 τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος
684 πνοιαὶ νοσφίσσαντο νότοιό τε καὶ ζεφύροιο,
685 ἐσπομένους μετὰ δῆριν Ἀρητιάδῃ βασιλῆι.
686 Τοῖς δ' ἐπὶ ναιεταουσιν, ὁμούριον αἴαν ἔχοντες,
687 Ἡνίοχοι Ζύγιοι τε, Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
688 Πάρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων,
689 Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοι,
690 Καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες, δὲς Ὑρκάνιον περὶ πόντον
691 οὔρεσιν ἡλιβάτοισιν ἀέξεται ἐνθα τε Φᾶσις,
692 Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἐλισσόμενος πεδίοιο,
693 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
694 ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοι.
695 Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τὴν ἐπικέκλιται ἰσθμός,
696 ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοι θαλάσσης.
697 Τῷ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἐωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,

698 οῖ ποτε Πυρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
699 ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες,
700 καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοι ποτε Βάκχον
701 Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἔξείνισσαν,
702 καὶ μετὰ Ληνάων ιερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
703 ζώματα καὶ νεβρῖδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
704 εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
705 κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἥθεα γαίης.
706 Τοῖς δ' ἐπὶ Κασπίῃ κυμαίνεται ἀμφιτρέτη.
707 Τρεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,
708 οὐ μὲν ἴδων ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας·
709 οὐδὲ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
710 οὐδέ μοι ἐμπορίῃ πατρώιος, οὐδὲ ἐπὶ Γάγγην
711 ἕρχομαι, οἴá τε πολλοὶ, Ἐρυθραίου διὰ κόντου,
712 ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὅλβον ἔλωνται.
713 οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδὲ ἐρεείνω
714 Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν·
715 ἀλλά με Μουσάων φορέει νόος, αἵτε δύνανται
716 νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἄλκ μετρήσασθαι,
717 οὕρεά τ' ἥπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
718 Άλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον, ἀμφιέλικτον,
719 πάσης Κασπίης μεγάλης ἀλός· οὐκ ἂν ἐκείνην
720 νηὶ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
721 τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιος· ἀψ δὲ μετ ἄρκτους
722 ἐλκόμενος, προχοῆς ἐπιμίσγεται Ὡκεανοῖο·
723 ἦ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
724 φύει δὲ κρύσταλλον ἴδ' ἡερόεσσαν ἰασπιν,
725 ἐχθρὴν ἐμπούσησι καὶ ἄλλοις εἰδώλοισιν.
726 Πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μιν πέρι φῦλα νέμονται,
727 ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
728 Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἀλὸς ἄγχι
729 παραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἄλμης·

730 Οῦννοι δ' ἔξείης· ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες,
731 Ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήιοι, οἵ θ' ὑπέρ αἰαν
732 τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι ἄγχι δὲ Μάρδοι,
733 Ὑρκάνιοι Τάπυροί τ· ἐκὶ δέ σφισιν ὄλκὸν ἐλίσσει
734 Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
735 ἀμφοτέρων γὰρ μέσσοις ἐς Ὑρκανίην ἄλα βάλλει·
736 ἀλλ' ἥτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἡπείροιο νέμονται
737 χώρην εὐρυτέρην κνημοῖς ὑπὸ Παρνησοῦ,
738 Δερκέβιοι δὲ τέραθεν ἐφ ὕδασι Κασπίοισιν.
739 Τοὺς μέτ ἀντολίηνδε, πέρην κελάδοντος Ἀράξεω
740 Μασσαγέται ναίουσι, θιῶν ῥυτῆρες ὁἰστῶν,
741 ἀνέρες, οἵς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἐταῖρος
742 ἐμπελάσαι· μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων·
743 οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή,
744 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
745 αἴματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
746 Τοῖς δ' ἐπὶ πρὸς βιορέην Χωράσμιοι, οἵς ἐπὶ γαῖα
747 Σουγδιάς, ᾱς ἀνὰ μέσσον ἐλίσσεται ιερὸς Ὄξος,
748 ὅστε λιπῶν Ἦμωδὸν ὄρας μετὰ Κασπίδα βάλλει.
749 Τὸν μέτ' ἐπὶ προχοῖσιν Ἰαζάρταο νέμονται
750 τόξα Σάκαι φορέοντες, ἢ μή κέ τις ἄλλος ἐλέγχοι
751 τοξευτής οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμόλια βάλλειν·
752 καὶ Τόχαροι Φροῦνοί τε καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν,
753 οἵτε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
754 αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
755 εῖματα τευχουσιν πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
756 εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης·
757 κείνοις οὐ τί κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
758 Ἀλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵτε νέμονται
759 ἐσχατιάς· παρὰ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθών,
760 χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη ἡδὲ χαλάζαις.
761 Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασιν·

762 φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἥδη,
763 Εὐξείνου παρὰ χεῖλος, ἐπιλαδὸν ἔθνεα Πόντου
764 ὅχρι Θρηικίου στόματος, τόθι Χαλκὶς ἄρουρα.
765 Βύζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων,
766 Μάκρωνες Φίλυρές τε καὶ οἱ μόσσυνας ἔχουσι
767 δουρατέους· τῶν δ' ἄγχι πολύρρηνες Τιβαρηνοί·
768 τοῖς δ ἐπὶ καὶ Χάλυβεςτυρελὴν καὶ ἀπήνεα γαῖαν
769 ναίουσιν, μογεροῦ δεδικότες ἔργα σιδήρου,
770 οἱ δὲ, βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἐστηῶτες,
771 οὕποτε παύονται καμάτου καὶ ὁῖζύος αἰνῆς.
772 Τοὺς δὲ μέτ' Ασσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται
773 ἐνθα δ' Ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος Άρμενίοιο
774 λευκὸν ὄνδωρ προΐησιν ἐνυάλιος Θερμώδων,
775 ὃς ποτ' ἀλωομένην Ασωπίδα δέκτο Σινώπην,
776 καὶ μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ
777 Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν· ὁ γάρ φιλότητος ἐρκννῆς
778 ἰσχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν·
779 ἐκ τῆς καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν.
780 Κείνου δ' ἀν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας
781 τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἵᾳ τε πάχνην
782 χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὑδατόεσσκν ἵασπιν.
783 Ἰρις δ' ἔξείης καθαρὸν ρόον εἰς ἄλα βάλλει.
784 Τῷ δ' ἐπὶ μορμύρουσι δίοαι Ἄλυος ποταμοῖο,
785 ἐλκόμεναι βορέηνδε Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
786 ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Άρμενίοιο.
787 Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἡιόνεσσι νέμονται,
788 καὶ Μαριανδυνῶν ιερὸν πέδον· ἐνθ' ἐνέπουσιν
789 οὐδαίον Κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
790 χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
791 δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν,
792 τὸν μέν ἐδέξατο γαῖα καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
793 Ἄγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρήν χθόνα ναιετάουσι,

- 794 Ήρας ἐνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροῦσι ρέεθρον,
795 Ήρας, δος Πόντοι παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
796 Ήρας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
797 Τόσσοι μὲν Πόντοι περικτίται ἄνδρες ἔασι·
798 κεῖνα δέ τοι Σκυθίης προλελεγμένα φῦλα πελέσθω.
799 Νῦν δ' αὖ παραλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
800 ὃς ρά τε πρὸς νότον εἰσιν ἐφ' Ἐλλήσποντον ὁδεύων,
801 καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ρόον Αἰγαίοιο
802 μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς.
803 Χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
804 οὐδας ἐς ἀντιπέρην βυζάντιον εἰσορόωντες·
805 Βέρυνκες δ' ἐπὶ τοῖσι καὶ οὔρεα Μυσίδας αἴης,
806 ἥχι περὶ ίμερόεντα Κίος προῦσι ρέεθρα,
807 τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῦσιν "Υλαν ἡρπάξατο Νύμφη, κῶν
808 ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
809 "Ενθεν ἐφ' Ἐλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγβαιοτέρης
810 Φρυγίης· ἐτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται,
811 εὐρυτέρη γεγανῖα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοι·
812 ἀλλ' ἥτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται.
813 ἵπποβιτος, λιπαρή τε· πρὸς ἐσπερίην δὲν ἴδκο
814 τὴν ἐτέρην, ἥ κεῖται ὑπὸ ζαθέης κόδας "Ιδης,
815 "Ιλιον, ἡνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῆσιν ἔχουσα,
816 "Ιλιον ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων,
817 "Ιλιον, ἥν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
818 "Ιλιον, ἥν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρη,
819 Ξένθω ἐπ' εὐρυρέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
820 Τὴν δὲ μέτ' Αἰολίδος παραπέπταται ἔθεα γαίης
821 Αἰγαίου παρὰ χεῖλος, ὑπέρ μέγαν Ἐλλήσποντον.
822 Τῇ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἀγαυῶν ἔθνος Ιώνων,
823 ἀγχίαλοι γεγαῶτες, ἐπὶ χθονὸς, ἥς διὰ μέσσης
824 Μαίανδρος λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἄλα δίναις,
825 Μιλήτου τε μεσηγὸν καὶ εὐρυχόροοι Πριήνης.

- 826 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
827 παραλίην Ἔφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης,
828 ἔνθα θεῇ ποτε νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο
829 πρέμνῳ ἔνι πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
830 Μηονίη δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ ἀντολίην τετάνυσται
831 Τμώλῳ ὅπ' ἡνεμόεντι, τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
832 χρυσὸν ὄμοῦ δίνησιν ἐφελκόμενος κελαρύζει
833 τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῆσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
834 κύκνων εἰσαῖοις λιγυρὴν ὅπα, τοί τε καθ' ὕδωρ
835 ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης·
836 πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεθόωσιν,
837 ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα Καῦστρου
838 ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
839 Οὐ μὰν οὐδὲ γυναικας ὄνόσσεαι, αἱ περὶ κεῖνο
840 θεῖον ἔδοις, χρυσοῖο κατ' ἵξυος ἔμμα βαλοῦσαι,
841 ὄρχεῦνται, θηητὸν ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον,
842 εὗτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν·
843 σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἵᾳ τε νεβροί,
844 σκαίρουσιν· τῆσιν δὲ περισμαραγεῦντες ἀηται
845 ἴμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσι χιτῶνας.
846 Ἀλλὰ τὰ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται
847 πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένοι Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι
848 Ξάνθου ἐπὶ προχοῆσιν, ἐὑρρείτου ποταμοῖο·
849 ἔνθα βαθυκρήμνοι φαείνεται οὔρεα Ταύρου
850 Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δέ ἐ φημίζουσιν.
851 Κεῖθι δ' ἂν ἀθρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
852 Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ρόον Εὐρυμέδοντος,
853 ἔνθα συοκτονίησι Διωναίην ἲλάονται.
854 Ἀλλαι δ' ἔξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
855 Κώρυκος Πέργη τε καὶ ἡνεμόεσσα Φάσηλις.⁵⁷
856 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολιην μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
857 ἴδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.

- 858 Τοῖς δ' ἐπὶ Πισιδέων λιπαρὸν πέδον, ἥχι πόληες γη.
- 859 Τερμησσὸς Λύρβῃ τε καὶ ἦν ἐπολίσσατο λαὸς
- 860 πρὶν ποτ' Ἀμυκλαίων μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλ
- 861 Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμνεται οἴμον
- 862 πολλὸν ἔσω βεβανῖα περιόρομος ἀμφιτρίτη,
- 863 γείτων Εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
- 864 Κεῖνός τοι Κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
- 865 μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ασίης δὲ στεινὰ καλεῦσιν.
- 866 Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῷ ἐπιμίσγεται ὕδωρ
- 867 τηλόθεν ἐρχομένων, Πυράμοιότε καὶ Πινάροιο,
- 868 Κύδνου τε σκολιοῖο, μέσην διὰ Ταρσὸν ιόντος,
- 869 Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πήγασος ἵππος,
- 870 ταρσὸν ἀφεὶς, χώρῳ λίπεν οὔνομκ, τῆμος ἀφ ἵππου
- 871 ἐς Διὸς ίέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.
- 872 Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήιον, οὗ κατὰ νῶτα
- 873 ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκεν.
- 874 Πολλαὶ δὲ ἔξεινης Κιλίκων γεγάκσι πόληες,
- 875 Λυρνησσὸς Μαλλός τε καὶ Ἀγχιάλεια Σόλοι τε,
- 876 αἱ μὲν ἐν ἡπείρῳ, αἱ δὲ αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
- 877 Τῆς δὲ ἐπὶ Κομμαγηνὸν ἔδος, Συρίης τε πόληες
- 878 θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεες· ἀμφὶ γὰρ ὄλκὸς
- 879 ἐς δύσιν ἐστραπται πολιῆς ἀλὸς, ἄχρι κολώνης
- 880 οὔρεος ἀγχιάλοιο, βαθυκρήμνου Κασίοιο.
- 881 Ήηιδίως δὲ ἂν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι
- 882 γαιάων Ασίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
- 883 μηδὲ ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
- 884 Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
- 885 ἥ τάχα κὰν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
- 886 καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν καὶ γαῖαν ἐκάστην.
- 887 Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῆσι τετύχθω,
- 888 πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
- 889 Οἶσθα μὲν, ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας,

- 890 πᾶσαν ἔως Ἰνδῶν Ἀσίην ὅρος ἄνδυχα τέμνειν.
891 Κεῖνό τοι ἐν πλευρῆσι βορειότερον τελέοιτο·
892 Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἐφον
893 Ἰνδικὸς Ὡκεανός· νότιον δὲ ἀλὸς οἴδματ' Ἐρυθρῆς.
894 Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγὰς ἵξομαι ἥδη,
895 ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδὲ ἂν ἔμοιγε
896 μύθου ἄτε ψευσθέντος ἀνήρ ἐπιμωμήσαιτο.
897 Άλλ' ἥτοι Συρίη μὲν ὑπεὶρ ἀλὸς ἐγγύθεν ἔρπει
898 ἐς νότον ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἰαν ἔχουσα,
899 ἦν Κοίλην καλέουσιν ἐπώνυμον, οὗνεκ' ἄρ' αὐτὴν
900 μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὄρέων ὑπὸ πρῶνες ἔχουσιν,
901 ἐσπερίου Κασίοιο καὶ ἡώου Λιβάνοιο.
902 Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὅλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
903 οὐχ ἄμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς,
904 οἱ μὲν ἐπ' ἡπείρῳ, τοίπερ Σύριοι καλέονται,
905 οἱ δὲ ἀλὸς ἐγγὺς ἔόντες, ἐπωγυμίην Φοίνικες,
906 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
907 οἱ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
908 πρῶτοι δὲ ἐμπορίης ἀλιδινέος ἐμνήσαντο,
909 καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσσαντο·
910 οἵτ' Ἰόπην καὶ Γάζαν Ἐλαίδα τ' ἐνναίουσι,
911 καὶ Τύρον ὠγγίην, Βηρυτοῦ τ' αἰαν ἐραννήν,
912 Εύβλον τ' ἀγγίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν,
913 ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
914 καὶ Τρίπολιν λιπαρήν, Ὁρθωσίδα τε Μάραθόν τε
915 Λαοδίκην θ, ἢ κεῖται ἐπ' ἡιόνεσσι θαλάσσης,
916 καὶ Ποσιδήια ἔργα καὶ ιερὰ τέμπεα Δάφνης,
917 [ἢχι περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια;]
918 Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν Ἀπαμείης πτολίεθρον·
919 τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὁρόντης,
920 ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὄριζων.
921 Πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὐβοτος ἐπλετο χώρη,

- 922 μῆλά τε φερβέμεναι καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
- 923 Τῆς δ' ἀν ἵδοις προτέρῳ, νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων,
- 924 Ἀραβίου κόλπου μύχατον πόρον, ὅστε μεσηγὺ
- 925 εἴλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς,
- 926 τυτθὸν ἐπ ἀντολίην τετραμμένος, ἔχρις Ἐλάνων.
- 927 Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἴα,
- 928 πολλὸν ἀνερχομένη, δισσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
- 929 Περσίδι τ' Ἀραβίητ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ ἐκάστη,
- 930 Ἀραβίη ζέφυρον, Περσίς δ' εὔροιο κελεύθους.
- 931 Πίζα δέ τοι νοτίη, τετραμμένη ἀντολίηνδε,
- 932 κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν Ὡκεανοῦ.
- 933 Καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι· ἔξοχα γάρ μιν
- 934 πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
- 935 Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ ἔξοχον ἔλλαχ ἐκείνη·
- 936 αἰὲν κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὅδωδεν
- 937 ἡ θύουν ἡ σμύρνης εὐώδεος ἡ καλάμιοι
- 938 ἡ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνιοι
- 939 ἡ κασίης· ἐτεὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
- 940 Ζεὺς αὐτὸς Διόνυσον ἐὑρραφέος παρὰ μηροῦ·
- 941 τῷ καὶ γεινομένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
- 942 Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
- 943 ἐν νομῷ, αὐτόματοι δέ κατέρρεον ὕδασι λίμναι
- 944 ὅρνιθες δ' ἐτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
- 945 ἥλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κιναμώμων.
- 946 Αὐτὰρ ὁ νεβρίδας μὲν ἐπωμαδίας ἐτάνυσσε,
- 947 κισσῷ δ' ἴμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας,
- 948 ἀκροχάλιξ δ' οἴνῳ πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους,
- 949 μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὅλβον ἔχευεν.
- 950 Τούνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
- 951 οὕρεα δὲ χρυσῷ, ποταμοὶ δ' ἐτέρωθι θυηλαῖς
- 952 αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,
- 953 χροσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσιν·

- 954 ἀλλ' ἦτοι πρῶτοι μὲν ύπερ κλιτὸν Λιβάνοιο
955 ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι·
956 ἄγχι δὲ Χαυλάσιοί τε καὶ Ἀγρέες, οἵς ἔπι γαῖα
957 Χατραμὶς ἐνναίει κατεναντία Περσίδος αἴης.
958 Αὐτὰρ Ἐρθρκάης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
959 Μινναῖοί τε Σάβαι τε καὶ ἀγχίγυοι Κλεταβηνοί.
960 Τόσσα μὲν Ἀραβίην περιώσια φῦλα νέμονται·
961 ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα περι πρὸ γάρ ἐστιμεγίστη.
962 Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπέραιαν ύπαλι ρίπὴν ζεφύροιο
963 λυπρὸν ὄρεσκῷων παραφαίνεται οὔδας Ἐρεμβῶν,
964 οἱ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο,
965 γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδευέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
966 ἵδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς·
967 αὔτως δ, οίᾳ τε θῆρες, ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν,
968 οὐχ ώς ἀβροβίων Ἀράβων γένος· οὐ γὰρ ἐν ὅλῳ
969 ἵσην μοῖραν ἄπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
970 Αὐτὰρ ύπερ Λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο
971 ης Συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἴα,
972 ἐλκομένη καὶ μέχρις ἀλικλύστοιο Σινώπης·
973 τῆς δ' ἦτοι μέστης μὲν ἐπ' ἡπείροιο βαθείης
974 Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἵπποσυνάων,
975 Ἀσσύριοι δ' ἀλὸς ἄγχι παρὰ στόμα Θερμώδοντος.
976 Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ὄρέων ἀπὸ παιπαλοέντων
977 φαίνετ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ρόος Εὐφρήταο,
978 ὃς δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
979 μακρὸς ἐπὶ νότον εῖσι, πάλιν δ', ἀγκῶνας ἐλίξας,
980 ἄντκν ἡελίοιο μέσην Βαβυλῶνα περήσας,
981 Περσίδος εἰς ἀλὸς οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
982 ύστατίης προχοῇσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
983 Τὸν δὲ μέτ' εἰς αὐγὰς ποταμῶν ὕκιστος ἀπάντων
984 Τίγρις ἐϋρρείτης φορέει ρόον ἴσον ἐλαύνων,
985 τόσσον ἄνευθεν ἐών, ὅσον ἔβδομον ἥμαρ ὁδεύσας

- 986 Ἱφθιος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
987 ὜εστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
988 οὕνομα Θωνῖτις, ἣς ἔλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
989 δύνων πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἔξαῦτις ἀνασχῶν,
990 ὀξύτερον προΐησι κάτω ρόον· οὐκ ἀν ἐκείνου
991 ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θιώτερον ἄλλον ἴδιοιο.
992 Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
993 τήνδε περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
994 Οὐ μέντοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης,
995 οὐδ' ὅστις, σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
996 μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδὲ μὲν ὕλην
997 παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ὀθερίσσατο καρπῶν,
998 τοίη ἐπεὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
999 ποίην, ἐν δέ νομοὺς εὐανθέας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
1000 φύτλην καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
1001 Τῆς μέν πρὸς βιορέην λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
1002 ἀνέρες Ἀρμένιοί τε καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοί,
1003 οὕρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο, πᾶσαν
1004 πίονες ἀφνειοί τε καὶ Ἄρεος εὗ δεδαῶτες.
1005 Πρὸς δὲ νότον Βαβυλὼν ἰερὴ πόλις, ἣν ἡτα τε
1006 τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
1007 αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόληι μέγαν δόμον εἴσατο Βήλῳ,
1008 χρσσῷ τ' ἡδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
1009 Καὶ τῆς τοι πεδίον περιώσιον, ἐνθα τε πολλοὶ
1010 ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασιν.
1011 Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖ φέρει χαριέστερον ἄλλο,
1012 ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἥ περι χῶρον
1013 φύεται ἐν προβολῆς ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
1014 Αὐτὰρ ὄπερ Βαβυλῶνος ἐπὶ πνοιὴν βιορέαο
1015 Κισσοὶ Μεσσαβάται τε Χαλωνῖται τε νέμονται·
1016 ἀλλ' ὄποτ' Ἀρμενίων ὄρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς
1017 εἰς αὐγὰς, τότ' ἐπειτα τὰ Μηδικὰ τέμπεα δήεις.

- 1018 Τῶν πρὸς μὲν βορέην ἐριθηλέα γαῖαν ἔχουσι
1019 Τηλοί τε Μάρδοι τε καὶ ἀνέρες Άτροπατηνοί.
1020 Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
1021 κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες
1022 Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρωίνης.
1023 Εὗτε γὰρ Ἀκταίοι παρὰ ρόον Ἰλισσοῖς
1024 φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
1025 αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
1026 πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὄμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
1027 οὐ μὲν ἔκὰς Κόλχων· Κόλχωνγε μὲν αἴαν ἱκέσθαι
1028 οὐ οἱ ἔην· μῆνιν γὰρ ἐοῦ δειδίσσετο πατρός.
1029 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
1030 χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
1031 πέτρας, αἱ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην,
1032 οἱ δ' ἔκὰς ἐν λασίῃ νενασμένοι εἰαμενῆσι,
1033 πώεα καλὰ νέμοντες, ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
1034 τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ὅχρι πυλάων
1035 Κασπιάδων, αἵτ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
1036 κληῆδες γαίης Ἀστήτιδος, ἥχι κέλευθος
1037 ἐκτέταται βορέηνδε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
1038 ἡ μὲν ἐς Ὑρκανίους, ἡ δ' οὔρεα Περσίδος αἴης.
1039 Άλλ' ἦτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
1040 Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήιοι, ἀγκυλότοξοι,
1041 παντοίου πολέμοιο δαήμονες· οὐ γὰρ ἀρότρῳ
1042 αὐλακ ἐπιθύνουσι, διασχίζοντες ἀρούρας,
1043 οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἄλλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
1044 οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
1045 νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἵπποσύνησι μέλονται,
1046 αἰεὶ δ' ἡχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
1047 ἡ βελέων, πάντη δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
1048 θυνόντων· οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
1049 πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἴδρωτι παλῦναι.

- 1050 φέρβονται δ' ἄγρησι δορικτήτου βιότοι·
- 1051 ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
- 1052 Αὐδονίου βασιλῆος ἐπεπρήσνεν ἀκωκή.
- 1053 Εἰ δέ σε καὶ Πέρσας ἵδειν γλυκὺς ἴμερος αἴρει,
- 1054 εὐφραδέως ἂν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι,
- 1055 καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὁρέων τε κελεύθους.
- 1056 Μοῦνοι γάρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
- 1057 μοῦνοι δ' ἄσπετον ὅλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
- 1058 ὄππότε Μηονίην καὶ Σάρδιας ἔξαλάπαξαν.
- 1059 Χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροὶ τεύχεα φωτῶν,
- 1060 χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά,
- 1061 χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα
- 1062 τόσσος γάρ σφισιν ὅλβος ἀπείριτος· ἀλλά τοι εἴη
- 1063 Περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
- 1064 Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἴμον ἔχουσα,
- 1065 ἐλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
- 1066 Τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διασταδὸν, οἱ μὲν ὑπ' ἄρκτους
- 1067 τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων,
- 1068 οἱ δὲ μεσήπειροι, οἱ δ' ἐξ νότον ἄχρι θαλάσσης·
- 1069 πρῶτα Σάβαι, μετὰ τοὺς δὲ Πασαργάδαι, ἥγι δὲ Τασκοί,
- 1070 ἄλλοι θ', οἱ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν.
- 1071 Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,
- 1072 τῇ καὶ τῇ σκολιῆσιν ἐλαυνόμενοι προχοῆσι.
- 1073 Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης,
- 1074 ἔλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥείων χθόνα Σούσων.
- 1075 Τὸῦ δ' ἀν ἐπὶ πλευρῆσιν ἴδοις εὐώπὸν Ἄχάτην,
- 1076 κείμενον οἴα κύλινδρον ἐπὶ χθονὸς, ὃν ρ' ἀπὸ πέτρης
- 1077 χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
- 1078 Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
- 1079 καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισιν.
- 1080 Φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης
- 1081 ἐγγύθι γάρ τοι πέξα τελείεται ἡπείροιο.

- 1082 Ἡτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν Ὡκεανοῖο
1083 Καρμανὸν ναίουσιν ὑπ’ ἡελίῳ ἀνιόντι,
1084 Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
1085 οἱ μὲν ὑπειράλιοι, τοὶ δ’ ἐνδοθεν ἡπειρῶται.
1086 Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται αἴα, 1087
1086 γείτων Ὡκεανοῦ μεγακήτεος, οἵσι πρὸς αὐγὰς
1087 Ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότοι Σκύθαι ἐνναίουσιν,
1088 ὅς ρά τ’ Ἐρυθραίης κατεναντίον εἴσι θαλάσσης,
1089 λαβρότατον ρόον ὥκὺν ἐπὶ νότον ὄρθον ἐλαύνων,
1090 ἀρξάμενος τὰ πρῶτ’ ἀπὸ Καυκάσου ἡνεμόεντος.
1091 Δισσὰ δέ οἱ στόματ ἐστίμέσην δ ἐπιδέδρομε νῆσον,
1092 νῆσον, τὴν καλέουσιν ἐπυχθόνιοι Παταληνήν.
1093 Κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν·
1094 ἥτοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἡελίοιο
1095 Ὁρείτας τ’ Ἀριβάς τε λινοχλαίνους τ’ Ἀραχώτας,
1096 Σατραΐδας θ’, δσσους τε παρὰ πτυχὶ Παρνησσοῦ,
1097 ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνούς,
1098 οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ ὑπὸ λεπτῆ
1099 ψάμμῳ πεπληθυῖαν ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν·
1101 ἀλλ’ ἔμπης ζωοῖσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι
1102 ἄλλον γάρ σφισιν ὅλβον ἀκήρατον αἴα κομίζει·
1103 πάντῃ γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο,
1104 πάντῃ δ’ αὖ πέτρησιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
1105 χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,
1106 τῆς ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὕνον ἔχουσιν.
1107 Πρὸς δ’ αὐγὰς Ἰνδῶν ἐρατὴ παραπέπταται αἴα,
1108 πασάων πυμάτῃ, παρὰ χεῖλεσιν Ὡκεανοῖο,
1109 ἦν ράτ ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
1110 ἡέλιος πρώτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσιν.
1111 Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα, κυανέουσι,
1112 θεσπέσιον λιπόωντες, ἐειδομένας δ’ ὑακίνθῳ
1113 πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.

1114 Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
1115 ψάμμον ἐϋγνάμπτησι λαχαίνοντες μακέλησιν·
1116 οἱ δ' ίστοὺς ύφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
1117 ἀργυφέους πρισθέντας ἀποξύουσιν ὁδόντας·
1118 ἄλλοι δ' ἵχνεύουσιν ἐπὶ προβολῆσιν ἀναύρων
1119 ἡ που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἡ ἀδάμαντα
1120 μαρμαίροντ' ἡ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἵασπιν
1121 ἡ καὶ γλαυκιώντα λίθον καθαροῦ τοπάζου
1122 καὶ γλυκερὴν ἀμέθυστον ὑπηρέμα πορφυρέουσαν·
1123 παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὅλβον ἀέξει,
1124 ἀενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
1125 Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις·
1126 ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὗτε
1127 ὕλαι τηλεθόωσιν Ἐρυθραίου καλάμοιο.
1128 Φράζεο δ , ὃς τοι σχῆμα καὶ ώς ποταμοὺς ἐνέποιμι
1129 οὔρεά τ' ἡνεμόεντα καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
1130 ᾧτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῆσιν ἄρηρε
1131 πάσησιν λοξῆσιν, ἀλιγκίη εἰδεῖ ρόμβου·
1132 ἄλλά τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν Ἰνδὸς
1133 γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἀλὸς οἴδματ' Ἐρυθρῆς,
1134 Γάγγης δ' εἰς αὐγὰς ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
1135 Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὅλβιοι ἀνδρες ἔχουσιν,
1136 οὐχ ἄμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἄλλὰ διαμφίς
1137 κεκριμένοι, ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἰνδοῦ
1138 Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἄκεσίνην
1139 συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.
1140 Τοῖς δ ἐπὶ καὶ Κώφης τρίτος ἐσπεται ἀργυροδίνης·
1141 τῶν δὲ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ Ταξίλοι ἀνδρες,
1142 Σκόδροι δ' ἔξείης· ἐπὶ δ' ἐσπεται ἄγρια φῦλα
1144 Πευκαλέων· μετὰ τοὺς δὲ Διωνύσου θεράποντες
1145 Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
1146 δαιδαλέην Ὑπανίς τε φέρει θεῖός τε Μάγαρσος,

1147 λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' οὔρεος Ἡμωδοῖο
1148 ὄρνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγήτιδα χώρην,
1149 πρὸς νότον ἔλκομενοι παρὰ τέρματα Κωλίδος αἴης.
1150 Ἡ δ' ἦτοι προνένευκεν ἐπὶ Ὡκεανὸν βαθυδίνην,
1151 ἡλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσιν·
1152 τοῦνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείοντιν Ἀορνιν.
1153 Ἐστι δέ τις θηητὸς ἐὑρρείτην παρὰ Γάγγην
1154 χῶρος τιμῆις τε καὶ ιερὸς, ὃν ποτε Βάκχος
1155 θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτι ἡλλάσσοντο μὲν ἀβραὶ
1156 Αηγάνων νεβρῖδες ἐξ ἀσπίδας, ἐξ δὲ σίδηρον
1158 θύρσοι μαιμώοντο καὶ ἐξ σπείρημα δρακόντων
1159 ζωστῆρές θ' ἔλικές τε πολυγνάμπτης ἐλίνοιο,
1160 ἥμιος ὅτι ἀφραδίησι θεοῦ ἀτίτησαν ἑορτήν.
1161 Τοῦνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον,
1162 κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν νιάσιν ὅργια πάντα.
1163 Αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινδῶν ὠλεσεν Ἰνδῶν,
1164 Ἡμωδῶν ὄρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
1165 ἐλκεται ἡφοιο μέγας ρόος Ὡκεανοῖο.
1166 Ἐνθα δύω στήλας ἐρύσας περὶ τέρματα γαίης,
1167 καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
1168 Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν·
1169 ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἡπείρους ἀλόωνται
1170 μυρίοι, οὓς οὐκ ἀν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
1171 θνητὸς ἐών· μοῦνοι δὲ θεοὶ ρέα πάντα δύνανται.
1172 Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
1173 καὶ βαθὺν οἷμον ἔδειξαν ἀμετρήτοι θαλάσσης·
1174 αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίφ διετεκμήραντο,
1175 ἄστρα διακρίναντες, ἐκληρώσαντο δ' ἐκάστῳ
1176 μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἡπείροιο βαθείης.
1177 Τῷ ρᾷ καὶ ἀλλοίην ρύσμοῦ φύσιν ἔλλαχ' ἐκάστη
1178 ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
1179 ἡ δὲ κελαινοτέρη, ἡ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφήν.

1180 ἄλλη δ' Ἀσσυρίης ἐναλιγκίῃ ἄνθει μίλτου,
1181 ἄλλαι δ' ἄλλοι· τῶς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.
1182 Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροίᾳ πάντα τέτυκται.
1183 Ὅμεῖς δ' ἡπειροί τε καὶ εἰν ἀλὶ χαίρετε, νῆσοι,
1184 ὕδατά τ' Ωκεανοῦ καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου
1185 καὶ ποταμοὶ κρῆναι τε καὶ οὔρεα βησσήεντα.
1186 Ἡδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
1187 ἥδη δ' ἡπείρων σκολιὸν πόρον· ἄλλά μοι ὕμνων
1188 αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.